

«Από τη στάχτη
θα αναγεννηθεί
το Κ.Κ.Ε.»

N. Ζαχαριαδης

ΝΕΑ ΑΝΑΤΟΛΗ

Προλετάριοι όλων των χωρών
καταπιεζόμενα έθνη και λαοί
ενωθείτε!

Όργανο της Κ.Ε. της Οργάνωσης για την Ανασυγκρότηση του Κ.Κ.Ε.

ΓΡΑΦΕΙΑ: ΒΕΡΑΝΖΕΡΟΥ 55 ΤΗΛ. 5241058 ΧΡΟΝΟΣ ΤΡΙΤΟΣ ΤΕΤΑΡΤΗ 29 ΑΠΡΙΛΗ 1987 ΑΡΙΘΜΟΣ ΦΥΛΛΟΥ 41 ΔΡΧ. 30

ΠΡΩΤΟΜΑΓΙΑ ΖΗΤΩ ΟΙ ΕΠΑΝΑΣΤΑΤΙΚΟΙ ΑΓΩΝΕΣ ΤΗΣ ΕΡΓΑΤΙΚΗΣ ΤΑΞΗΣ ΣΕ ΑΝΑΤΟΛΗ ΚΑΙ ΔΥΣΗ

Συγκέντρωση της ΟΑΚΚΕ Πλατεία Κάνιγγος Παρασκευή ώρα 10 π.μ.

Υπάρχει μια τάξη που δεν εκμεταλλεύεται κανέναν γι' αυτό είναι προορισμένη από την ιστορία να καταργήσει την εκμετάλλευση. Όταν αυτή η τάξη πάρει την κρατική εξουσία σε μία χώρα τότε αυτή η χώρα δεν θέλει να εκμεταλλεύεται και να ποικησει καμία άλλη χώρα και κανέναν άλλο λαό.

Αυτή είναι η μόνη πραγματικά παγκόσμια τάξη που θα απελευθερώσει τον άνθρωπο. Αυτή είναι η εργατική τάξη.

Η 1 Μάη είναι η μέρα της παγκόσμιας εργατικής τάξης.

Σ' αυτή την τάξη επιτίθεται σήμερα η παγκόσμια αντίδραση, όλοι οι εκμεταλλευτές και πιο πολύ οι μεγαλύτεροι σύγχρονοι ιμπεριαλιστές, η Αμερική και η Ρωσία. Οι θεωρητικοί τους συκοφαντούν την εργατική τάξη με δύο τρόπους:

Με τον πρώτο ισχυρίζονται ότι η εργατική τάξη δεν μπορεί να πάρει εξουσία ότι είναι ανίκανη, καθιστημένη και ότι πάντα εκείνοι που παίρνουν την εξουσία δεν είναι ποτέ οι εργάτες, αλλά κάποιοι νέοι εκμεταλλευτές.

Αυτό είναι μεγάλο ψέμμα.

Οι εργάτες έχουν δείξει ότι ξέρουν να παίρνουν εξουσία μπαίνοντας επικεφαλής των καταπιεσμένων μαζών.

Αυτό έκαναν στην κομμούνια του Παρισιού το 1871 αλλά πιο πολύ το απέδειξαν με το γιγάντιο κύμα επαναστάσεων που ξεκίνησε τον Οκτώβριο του 17, όταν το ρώσικο προλεταριάτο πήρε την εξουσία μέχρι που κοκκίνησε η Κίνα στα μέσα του αιώνα μας.

Για πάνω από μισό αιώνα μπόρεσε η εργατική τάξη να κρατήσει την εξουσία σ' αυτές τις χώρες για να ανθίσει η παραγωγή, ο λαός να υψώσει το ανάστημά του, να κατακτήσει την αξιοπρέπεια και να υπερασπίσει το δικό του λαό και των εθνών του κόσμου.

Η εργατική τάξη μπορεί να πάρει την εξουσία όμως κάποιοι άλλοι θεωρητικοί της αντίδρασης βρίσκουν σήμερα έναν άλλο πιο επικίνδυνο τρόπο να την συκοφαντούν.

Ισχυρίζονται ότι η σημερινή Ρωσία είναι εργατικό κράτος.

Η σημερινή Ρωσία είναι ένα αστικό φασιστικό κράτος γιατί η εργατική τάξη δεν καταπιέζει ποτέ το λαό και δεν επιτίθεται ούτε καταπιέζει άλλους λαούς.

Η αλήθεια είναι ότι στη Ρωσία, αλλά και στην Κίνα, πιο πρόσφατα, η εργατική τάξη έχασε την εξουσία για να την ξαναπάρει η αστική τάξη, μια αστική τάξη νέου τύπου ακριβώς επειδή η ταξική πάλη συνεχίζεται

μέσα στο σοσιαλισμό.

Οι εκμεταλλευτές τάξεις δεν έχουν χάσει τις ελπίδες τους να καλινορώσουν τον καπιταλισμό σε μια σοσιαλιστική χώρα.

Η Ρωσία σήμερα είναι ένα ιμπεριαλιστικό φασιστικό κράτος που κρατάει κάτω από τη μπότα της μια σειρά χώρες του κόσμου στις οποίες δεν υπάρχει ίχνος σοσιαλισμού.

Για να ξαναγίνει κόκκινη θα χρειαστεί μια νέα Οκτωβριανή Επανάσταση.

Μέχρι τότε η σημερινή Ρωσία μαζί με την Αμερική θα είναι οι μεγαλύτεροι εκμεταλλευτές και καταπιεστές όλων των χωρών και των λαών όλου του κόσμου.

Η χώρα μας και ο λαός μας δεν ξεφεύγει από αυτόν τον κανόνα.

Ενώ για χρόνια βρέθηκε κάτω από την κυριαρχία του αμερικανικού ιμπεριαλισμού που συνεχίζει να διατηρεί ισχυρές θέσεις η χώρα μας σήμερα ολοένα και περισσότερο προχωρεί στη σφαίρα κυριαρχίας της ρώσικης υπερδύναμης. Ο Παπανδρέου με την ρωσόφιλη πολιτική του αυτό τον ρόλο έχει αναλάβει.

Η αστική τάξη της χώρας μας εκτός από εκμεταλλευτική είναι και βαθεύα ξενόδοξη. Πάντα χρειάζεται έναν προστάτη. Κι ενώ είναι δειλή και υποταχτική απέναντι στους ισχυρούς έχει θράσος και είναι εριστική με τους πιο αδύναμους.

Αυτό είναι πιο έντονο στην ηγετική τυχαιοδικτική κλίκα Παπανδρέου που εμφανίζεται «περήφανη» μόνο απέναντι στην Τουρκία και αζύνει όσο μπορεί τις σχέσεις του με αυτήν ενώ τα προβλήματα ανάμεσα στις δύο χώρες πρέπει να λυθούν με ειρηνικό τρόπο για το καλό των δύο λαών.

Ταυτόχρονα ολόκληρη η αστική τάξη είναι σύμφωνη με την οικονομική εξαθλίωση και υπερεκμετάλλευση του εργαζόμενου λαού.

Στις πλάτες της εργατικής τάξης της χώρας μας πέφτει η ευθύνη να οδηγήσει ολόκληρο τον εργαζόμενο λαό και ολόκληρη τη χώρα στην πάλη για το ψωμί, - την ειρήνη και τη δημοκρατία.

Μόνο αυτή η τάξη μπορεί να δει καθαρά τους εχθρούς και μόνο αυτή έχει το σθένος μέχρι το τέλος να τους αντιπάλαιψει. Μόνο αυτή μπορεί να αντεταχθεί στον σωβινισμό και να υπερασπίσει με συνέπεια, μέχρι το τέλος την πολιτική δημοκρατία την εθνική ανεξαρτησία και την ειρήνη. Μόνο αυτή μπορεί να μπει μπροστά στον αγώνα ολόκληρου του λαού για την επιβίωση.

Και τούτο γιατί αυτή είναι μέχρι το τέλος μια επαναστατική τάξη.

Γιατί η κατάκτηση και κατοχύρωση της πραγματικής ειρήνης του νομού και της πολιτικής δημοκρατίας και εθνικής ανεξαρτησίας απαιτεί μια πολιτική και κοινωνική επανάσταση στη χώρα μας. Απαιτεί τη σοσιαλιστική αντιιμπεριαλιστική επανάσταση.

Όμως αυτός ο δρόμος δεν ανοίγει δίχως ένα πραγματικό κόμμα της εργατικής τάξης, δίχως ένα νέο ΚΚΕ.

Αυτό σημαίνει ότι πρέπει να αποκαλυφθεί ποσο κάλλικο είναι αυτό το κόμμα που τολμάει να εμφανίζεται σαν ΚΚΕ ενώ είναι ένα αστικό κόμμα στην υπηρεσία μιας ιμπεριαλιστικής υπερδύναμης.

Αν σήμερα ο λαός μας δεν βρίσκει εύκολα τη διέξοδο απέναντι στην βαρειά εκμετάλλευση, την αντιδημοκρατία και τα πολεμοκάπηλα κηρύγματα είναι γιατί τα 3 μεγάλα κόμματα της αστικής τάξης και του ιμπεριαλισμού, αν και έχουν διαφορές ως προς την εκλογή του προστάτη, που δήθεν χρειάζεται η χώρα, είναι ενωμένα σ' ένα ζήτημα.

Είναι ενωμένα ενάντια στην εργατική τάξη και το λαό. Είναι σύμφωνο με την εκμετάλλευση την καταπίεση και την εξάρτηση.

Εμείς οι κομμουνιστές πρέπει πρώτο να ενώσουμε την εργατική και το λαό ενάντια τους και δεύτερο να εκμεταλλευτούμε τις αντιθέσεις τους.

Αυτό θα είναι μια συνεισφορά όχι μόνο στην πρόοδο στη δικιά μας χώρα αλλά θα είναι καλό για όλους τους λαούς, για όλες τις χώρες, για την παγκόσμια εργατική τάξη.

Εργάτες, εργαζόμενοι.

Σας καλούμε στην συγκέντρωση που διοργανώνει η ΟΑΚΚΕ στην Πλ. Κάνιγγος την Πρωτομαγιά που παρά τις μικρές σήμερα δυνάμεις της δεν είναι διατεθειμένη να αποδεχτεί ότι οι πρωτομαγιάτικες τελετές που οργανώνουν οι εχθροί και οι ψεύτικοί φίλοι αντιπροσωπεύουν τα συμφέροντα, τα αισθήματα και τις διαθέσεις της μεγάλης πλειοψηφίας της εργατικής τάξης και του εργαζόμενου λαού.

Ο επαναστατικός δρόμος για την αξιοπρέπεια και τη λευτεριά για τον σοσιαλισμό και τον κομμουνισμό, για την αδελφότητα των λαών είναι δύσκολος, αλλά νικηφόρος.

Η εποχή μας είναι εποχή του σοσιαλισμού και της προλεταριακής επανάστασης.

Οι προσωρινές δυσκολίες προετοιμάζουν μεγαλύτερες νίκες.

ΖΗΤΩ Η ΠΑΓΚΟΣΜΙΑ ΕΡΓΑΤΙΚΗ ΤΑΞΗ.
ΖΗΤΩ ΟΙ ΕΠΑΝΑΣΤΑΤΙΚΟΙ ΑΓΩΝΕΣ ΤΩΝ ΛΑΩΝ ΣΕ ΑΝΑΤΟΛΗ ΚΑΙ ΔΥΣΗ.

ΣΤΟ ΠΙΕΣΤΗΡΙΟ

Η ΘΥΣΙΑ

ΤΟΥ ΑΓΡΟΤΗ ΣΥΝΔΙΚΑΛΙΣΤΗ

Μεγάλη προσφορά στον αγώνα του λαού

«Εμείς οι αγρότες είμαστε δύναμη και θα πρέπει να δείξουμε αυτή τη δύναμή μας. Πολλές φορές συγκεντρωθήκαμε σ' αυτήν την πλατεία και διαμαρτυρηθήκαμε, αλλά δεν πετύχαμε τίποτα. Θα πρέπει κάποιος να θυσιαστεί για να κερδίσει η αγροτιά. Είμαι αποφασισμένος να πεθάνω για την αγροτιά».

Αυτά ήταν τα τελευταία λόγια, γραμμένα σε κασέτα του αγρότη συνδικαλιστή, Βασίλη Χαρισόπουλου, που αυτοπυρπολήθηκε στις 27 Απρίλη σε μεγάλο αγροτικό συλλαλητήριο των καπνοπαργατών στην κεντρική πλατεία της Κατερίνης.

Με μεγάλη συγκίνηση η ΟΑΚΚΕ τιμά τον Βασίλη Χαρισόπουλο σαν μάρτυρα της αγροτιάς και ολόκληρου του λαού μας.

Με την ηρωική του πράξη έδειξε την αυτοθυσία και την δύναμη του λαού για την κατάκτηση του δικού. Την ανάγκη της αφύπνισης όχι μόνο της αγροτιάς, αλλά ολόκληρου του εργαζόμενου λαού, ενάντια σ' αυτούς που καταληστεύουν το μόχθο του.

Η θυσία του αγωνιστή Βασίλη Χαρισόπουλου δεν θα πάει χαμένη. Τιμή στην αγροτιά και στο λαό που μπορεί και βγάζει τέτοια παλληκάρια!

ΚΑΝΕΙΣ ΣΤΙΣ ΨΕΥΤΟΠΡΩΤΟΜΑΓΙΕΣ

ΜΕ ΤΗΝ ΟΑΚΚΕ ΣΤΗΝ ΚΑΝΙΓΓΟΣ

Η εργατική τάξη θα γιρψει ακόμα πιο πολύ και φάτος τις πλάτες της στις δύο ψευτο-πρωτομαγιάτικες συγκεντρώσεις που οργανώνουν, αυτοί που προσπαθήσαν τα τελευταία χρόνια να την αλυσσοδέσουν, για να μην αντισταθεί στην ολομέτωπη επίθεση που εξαπέλλισε ενάντια της οι σσσημη η αστική τάξη.

ΓΣΕΕ και ΕΚΑ για άλλη μια φορά οργανώνουν συγκεντρώσεις, έξω

Αν υπάρχει μεγαλύτερη υποκρισία από το να μιλάνε στο όνομα της εργατικής τάξης, οι ψευτο-αριστεροί εργατοπατέρες του ΕΚΑ, αυτοί που πέρασαν σαν οδοστρωτήρας πάνω από το εργατικό κίνημα. Και πάνω απ' όλα για να χυπηθούν την δικιά του ανεξαρτητή συγκρότηση, να συκοφαντήσουν και να διαστρεβλώσουν το βαθύ επαναστατικό και διεθνιστικό του πνεύμα.

Δεν τους δίνει το δικαίωμα η εργατική τάξη να επικαλούνται το όνομά της για να υποστηρίξουν την γενοκτονία του ηρωικού Αφγανικού λαού, από τους Ρώσους ιμπεριαλιστές. Την βάρβαρη εισβολή του Ρωσοκινήτου Βιετνάμ και την κατοχή της Καμπότζης. Την μονόπλευρη προβολή των αντιιμπεριαλιστικών αγώνων των λαών και την καπήλεια τους από τον σοσιαλ-ιμπεριαλισμό.

από τα γραφεία της η ΓΣΕΕ, στις στήλες του Ολύμπιου. Διότι το ΕΚΑ, και καλούν τους εργάτες να γιορτάσουν «αγωνιστικά» και «ταξικά». Δύο μικρές γραφειοκρατικές αντεργατικές κλίκες, δύο εργατοκάπηλες κλίκες ξεκομμένες από τις μεγάλες μάζες της εργατικής τάξης θα ιμνησουν το κοφάλατο, τον ιμπεριαλισμό και τον σοσιαλ-ιμπεριαλισμό μέσα από υπερλόφους κορώνες για τα δικά τάχα της εργατιάς.

μαλιστικές υπερδυνάμεις την Ρωσία και την Αμερική.

Δεν δίνει το δικαίωμα η εργασία μας σε κόμμα από τις δύο αντεργατικές κλίκες να μιλήσουν στο όνομα των άμωσων και των στρατηγικών της επιδιώξεων.

Σ' αυτούς που σαν φορείς του κρατικού συνδικαλισμού διέλυσαν το συνδικαλιστικό κίνημα και πέρασαν με τον ένα ή τον άλλο τρόπο την πολιτική της πείνας στους εργαζόμενους.

Σ' αυτούς που χυπησαν κάθε έννοια δημοκρατίας στα συνδικάτα, που τα έκαναν από όργανα δικέ-

κησης των άμωσων οικονομικών συμφερόντων των εργαζόμενων, σε υποστηρίχτες της κυβερνητικής πολιτικής ανοιχτά ή έμμεσα και κρυφά.

Σ' αυτούς που με τις 24ωρες υποταπεργίες τους κάθε 6 μήνες, έσπειραν την απαγοήτευση και έδιωξαν τον κόσμο από τα συνδικάτα, ξεπιλιζοντας κάθε έννοια απεργίας και ταξικού αγώνα.

Δεν δίνει το δικαίωμα η εργατική τάξη να μιλάνε για την απελευθέρωση της, σ' αυτούς που προσπαθούν να χρηματοποιήσουν τους απ-

ΤΟ «ΕΣΥ» ΣΤΟ ΑΠΟΣΠΑΣΜΑ

Ο θεσμός του ΕΣΥ δεν αποτελεί κοινή κοινωνία - μεγαλύτερη σύλληψη του Α. Παπανδρέου. Τα κρατικά νοσηρια υπήρξαν να μιλούν για τον ιστορικό και κοινωνικό προσχέδιο από το 1888 στην Αυστρία, το 1889 στην Γερμανία του Βίσμαρκ και κατοπινά ακολούθησαν πολλές χώρες π.χ. 1891 στο Βέλγιο, 1894 στις Σκανδιναβικές χώρες, 1912 στην Ελλάδα, σταδιακά με σταθμούς στα έτη 1906 - 1911 - 1942 - 1948 στην Αγγλία, επίσης 1919 - 1930 - 1947 - 1956 στην Γαλλία κ.λπ.

Το Εθνικό Σύστημα Υγείας είναι υπερίσχυο και οφείλει να κερδίσει τον χρόνο και την αξιοπιστία. Το πρόβλημα είναι με την διαδικασία σταδιακής ενσωμάτωσης των νοσηρίων και της διαδικασίας αλλαγής των μηχανισμών και αποσπασμάτων από τη μεριά του λαού και των νοσηλευτικών.

Όσα ανακαλύπτει για καλύτερη γνώση στα νοσηλευτήρια του ΕΣΥ και όσοι εργάζονται μέσα σε αυτά διαπιστώνουν ολοένα και περισσότερο πως το ΕΣΥ «δουλεύει» χωρίς να δουλεύει. Η αποδοτικότητα της ιατρικής, ακόμα και κάτω από τον καπιταλιστικό καθορισμένο κοινωνικό ρόλο της, είναι πτωχική και χαμηλή σε ποσότητα και ποιότητα.

Οι τεχνολογικές εξοπλιστικές από το Υπουργείο Υγείας - Πρόνοιας και από τα ΔΣ των Νοσοκομείων για την περίοψη και το «σφίξιμο» στις απαραίτητες εργαστηριακές εξετάσεις και στα αναγκαία φαρμακοσκελετάσματα πληθύνονται πτωχικά. Οι δαπάνες για την υγεία περικόπτονται. Οι διάγνoses και οι θεραπείες γίνονται όλο και πιο ελλιπαστικές. Τα ποσοστά ανεπάρκειας και λαθών αυξάνονται με ανασταχτικό ρυθμό.

Το αστικό κράτος, στην πολιτική ηγεσία του οποίου καθοδηγείται ο Α. Παπανδρέου, όχι μόνο αρνείται να εκπληρώσει τις πιο στοιχειώδεις υποχρεώσεις του απέναντι στην κοινωνία, αλλά επιπλέον εφαρμόζει και τα ορθολογικά αναγκαία κενά για μια στοιχειώδη παροχή υγείας, σύμφωνα με τις επιταγές του

καπιταλιστικού τρόπου παραγωγής. Αυτό το κοινωνικό εγχείρημα υλοποιείται με τον Παπανδρέου οικονομικό φασισμό της πείνας, της αμείωσης και της εμπίστασης του βιοτικού επιπέδου των λαών, επιπέδο εξάντλησης και βαθμιαίας βιοανακατανομής.

Αυτή τη στιγμή στη χώρα υπάρχουν 33.800 γιατροί και οι θέσεις γιατρών του ΕΣΥ είναι 7.831. Είναι ελάχιστο να αξιολογείται το ρυθμό προσφοράς στο «δορίον» ΕΣΥ μέσα από την πανθομολογούμενη οικονομική διασπαραγή του λαού. Οι γιατροί του ΕΣΥ (το 25% των ιατρικών δυναμικών της χώρας) καλούνται να καλύψουν την υγειονομική περιβάλλουσα στο συνεχώς μείζονο ποσοστό άρρωστων δυνάμικων, που προσέρχονται σ' αυτούς. Η εντατικοποίηση και η εντατική κόπωση για τους γιατρούς του ΕΣΥ αυξάνει, ο χρόνος ανάσχεσης τους κατά ασθενή μειώνεται. Όλα αυτά σε συνδυασμό με τη μείωση δαπανών για την υγεία δεν μπορεί παρά να έχουν άσχημες επιπτώσεις σε ασθενείς και γιατρούς.

Το ΕΣΥ για να λειτουργήσει σή-ρα χρειάζεται να στελεχωθεί από την πλευρά της του ιατρικού δυναμικού της χώρας και όχι μόνο από το ένα τέταρτο αυτού. Επιπλέον το ΕΣΥ χρειάζεται και τους εργαζόμενους καλά καταρτισμένους στην επιστήμη γιατρών, που σήμερα βρίσκονται εκτός της. Για να γίνουν όμως αυτά απαιτούνται νέες θέσεις εργασίας, που να είναι και υγειονομικές ως προς τις συνθήκες εργασίας του ιατρικού και νοσηλευτικού προσωπικού. Δεν πληροί την ανάγκη και εξειδικευμένη εργασία του νοσηλευτικού προσωπικού. Δεν αποζημιώνει την πολυχρόνη καθυστέρηση για την κατάκτηση εργασιακής ικανότητας των νοσηλευτικών. Και αυτό το έκτενμα το αναφέρει «σοσιαλισμό». Ονομάζει «σοσιαλισμό» την λιτότητα στο ιατρικό και παραϊατρικό προσωπικό, όπως ονομάζει «σοσιαλισμό» την πείνα και τον οικονομικό φασισμό ενάντια στην εργατική τάξη.

Επιπλέον έχει επιβάλλει στους νοσηλευτικούς ένα καθεστώς καταπίεσης, παθητικοποίησης και τρομοκρατίας. Είναι πρωτοφανές, αλλά αληθινό! Απαγορεύεται στους εργαζόμενους του ΕΣΥ να εκφράζουν δημόσια, μέσα στα νοσηλευτήρια, άποψη για τα χάλια της περιήλασης. Και γι' αυτό τον σκοπό έχει αναπτύξει ένα όμοιο δικτύο γραφείο - επιτελείων, μέσα στο σώμα των νοσηλευτικών, με την κατάλληλη παροχή προνομίων σ' αυτούς.

Το Κ.Χ. Κεράλαμο και ο Α. Παπανδρέου, ενώ με την πολιτική της λιτότητας καλλιεργούν το έδαφος για την ανόηση του παρανομού χρηματισμού («φακελάκια») μεταξύ

Και φυσικά όπως γίνεται αντίθετο, μίση για χώρες... της Ασίας, καταλαστικές, χώρες που ο Παπανδρέου απεχθάνεται και στις οποίες οι αστοί πολιτικοί και κυβερνήτες π.χ. 1889: Βίσμαρκ στη Γερμανία, 1930: Λα-σάλ στη Γαλλία, 1948: Μπλάν στην Αγγλία κ.λπ. θεωρούσαν και εφαρμόζαν το «ΕΣΥ» τους πολλά - πολλά χρόνια πριν τον Παπανδρέου φασιστοποίηση του 1981.

γιατρών του ΕΣΥ και μισθών του ΕΣΥ απ' την άλλη μεριά. Το σφάλμα είναι στο δίκτυο του γραφείου - επιτελείων τους, που κάτω από τον παρωχημένο τους μισθό στο ΕΣΥ καταλαμβάνουν και τις στοιχειώδεις διοικητικές θέσεις μέσα σ' αυτό.

Αυτή η «ΕΣΥ»-«επιτελεία» που πλαυτίζουν απ' την φασιστική μεριά και που με την επιστημονική και οργανωτική ανικανότητα τους, κατέχουν τις θέσεις - κλειδιά του ΕΣΥ δεν είναι αμετέωροι δημοκράτες και εντιμοί επιστήμονες. Αυτοί είναι οι φασιστο-φασιστοί φασιστο-δημοκράτες, οι επικρατοί φασιστοί και η βάση φασιστική - φελλοφασιστική. Είναι αυτοί που επισημαίνονται με τον όρο «σοσιαλισμό» και «Κ.Χ.Κ.».

Με ποιο τρόπο χρηματίζονται; Ιατρικό, επιστημονικό, ηθικό και οικονομικό κίνημα, θεμελιώδεις οι νοσηλευτικές. Στην κλιμακωτική επαρκή υποδομή του ΕΣΥ προστίθενται και η υποκειμενική απόδοξη απόδοση των εργαζομένων στο ΕΣΥ.

Το ένα κακό πάει στο άλλο. Αληθινά πολυδύναμη αδύναμη, που τα γεννά η ίδια μητέρα: Το Κρατικό - Χρηματιστικό - Κορλαλομο και η πολιτική του εκμετάλλευση, ο Παπανδρέου-φασισμός.

Το Εθνικό Σύστημα Υγείας πτωχώνει, υποκαθιστά σιδηρό - σιδηρούς πισώπλατους μαχαίριδες, που του καταφέρνουν υποκρίματα και υποκριτικά το ψευδοτικό χέρι του Α. Παπανδρέου.

Οι νέες αυξήσεις στα τιμολόγια επιβάλλουν:

ΑΓΩΝΑ ΓΙΑ ΑΥΞΗΣΗ ΣΤΟ ΜΕΡΟΚΑΜΑΤΟ

Νομική βάση του μεροκάματου και της απώλειας της τελευταίας αναδιανομής, στα τιμολόγια... Απομόνηση Οργανισμού ΔΣΗ, ΟΤΕΙ και του Μετονομού, που από την απελευθέρωση στην επανένωση του λαού ΚΚΕ.

Όχι στη συντηρητική και άδεια των τιμών φασιστική των τιμών ΚΚΕ με μισή τιμή της τιμής για να κερδίσει το βασικό π. απέναντι στο νέο χιπιπύμα του μεροκάματου, που αυξάνεται σ' αυτό την κατάκτηση ηρωική ταξική απόδοξη να αποδοθεί μόνο με ανασχετικό κίνημα, που να μπορεί να δώσει σ' αυτό στο μεροκάματο και σ' αυτό.

Οι αυξήσεις, αυστηρή ηγεσία να χειροτερεύσει ακόμα πιο πολύ την κατάσταση των εργαζομένων. Να βαθύνει την απόγνωση και με ακόμα μεγαλύτερη εξέταση της ανικανότητας της ανάπτυξης ενός τοξικού διαδικαστικού κινήματος. Πέρα όμως απ' αυτό, υπάρχει το κίνημα της κλιμακωτικής, που το μεγάλο εργατικό των διαδοχικών οργανώσεων και τα φασιστικά σχέδια με άλλες χώρες τιμολόγια των.

Το πρόβλημα είναι η ανικανότητα των οργανισμών είναι πρωτοφανής, και αποτέλεσμα του παρασιτικού γραφειοκρατικού καπιταλισμού. Κατά από ποια λογική κινείται να μια ακόμα φορά σ' αυτούς τους λαούς να πληρωθεί το σπασμένο

και μάλιστα τα πιο άσχημα ταμεία του Δ. αυτού που η ανικανότητα της ανάπτυξης, με το κ.κ.κ. του μεροκάματου, είναι αρκετά μεγάλη. Αυτό είναι αποτέλεσμα της κυβερνητικής πολιτικής, που καταπίπτει τις μισθολογικές και οικονομικές σχέσεις για να κερδίσει και οι υπηρεσίες του περσισμού. Από την άλλη μεριά, γιατί θα πρέπει να ταμεία του οργανισμού που είναι και κάνουν με την κοινή τακτική του κράτους πάντα να είναι κερδοφόρα. Αυτή είναι μια λογική και ταξική υπερέβαση του καπιταλιστικού κινήματος, που βλάπτει την εκμετάλλευση για το βέλτιστο παραπάνω κέρδος, ακόμα και τον παραπάνω αυτακόνο του εργαζομένου.

Όσο αφορά το άλλο εργατικό της κυβέρνησης για εργασία τιμές σε σχέση με τις άλλες χώρες, αυτό και αρχόν έχει να κάνει με το γινός του μεροκάματου. Υπάρχει μια αναλογία ανάμεσα σ' αυτό. Το ζήτημα έχει να κάνει με το ότι στην Ελλάδα, αυτή η αναλογία πάντοτε πέφτει σε βάρος της διαβίωσης των εργαζομένων.

Ο λαός στον και πιο πολύ χάνει το επίπεδο της ζωής που είχε μέχρι από άμεσες κατάκτησεις. Στους νέους εργατές του έρχονται βρωμιά και η ελπίδα για να πάρει η εργατική τάξη τη ζωή στα χέρια της.

Η συμφωνία για την Αλουμίνια

ΜΙΑ ΑΚΟΜΑ ΥΠΟΤΑΓΗ ΣΤΗ ΜΟΣΧΑ ΤΗΣ ΞΕΝΟΔΟΥΛΗΣ ΑΣΤΙΚΗΣ ΤΑΞΗΣ

Δεν θα μπορούσε η πολιτική διεύθυνση του σοσιαλ-ιμπεριαλισμού στην Ελλάδα να μην έφτασε η Αναθεώρηση της διεύθυνση Αναθεώρησης στην αλομίνια, την πρώτη και μεγάλη αποικιοκρατική στην σημασία που γίνεται στη χώρα μας από τον Ρωσικό ιμπεριαλισμό. Έχουμε ξαναγράψει γι' αυτή την συμφωνία, όμως δεν είναι περιττό να επαναλάβουμε ορισμένα στοιχεία γι' αυτήν.

Η συμφωνία λοιπόν έκλεισε τελεσίδικα με το δεύτερο γύρο των παζαριών στις 7 Απρίλη στη Μόσχα. Όπως και την πρώτη φορά, κυβέρνηση και Παπανδρέου έφτασαν μετά την υπογραφή της πρόσφατος να μας ανακοινώσουν τους θετικούς δρόμους που απηγά ανοίξει στις ελληνοσοβιετικές οικονομικές σχέσεις. Αυτό όμως που δείχνει την δουλικότητα απέναντι -περσισμόν- αυτού στους Ρώσους είναι ότι προσπαθεί να κινήσει με μεγάλη επιμέλεια τον νεοποικιακό χαρακτήρα της συμφωνίας.

Και αυτό κυρία φαινεται στις πρώτες έλες, στην προκειμένη περίπτωση στην ακατέργαστη αλουμίνια. Οι Ρώσοι, σαν κάθε ιμπεριαλισμός που λησταιεί τις χώρες του τρίτου κόσμου, παίρνουν το ακριβό για την Ελλάδα αυτό μεταλλεύματα, μια που δεν διαθέτει την απαραίτητη υποδομή να τα επεξεργαστεί ή έδω, το μεταποιούν σε αλουμίνιο και το εισάγουν στη Σ.Ε. είτε για τις δικές τους ανάγκες είτε για να το πουλήσουν σε άλλες χώρες. Αυτό

και μόνο το ποσοστό της πρώτης τάξης, σε χαμηλές τιμές απ' αυτές της συγκοινωνίας αγοράς όπως συνήθιζε η Ρωσία να αγοράζει τις πρώτες έλες, είναι χαρακτηριστικά αποικιακού τύπου. Αν πραγματικά οι Ρώσοι ήθελαν την οικονομική και αυτοδύναμη ανάπτυξη της Ελλάδας θα μας προμήθηναν ή τουλάχιστον θα μας βοηθούσαν στο στάδιο να παδοθή, δηλ. στην προσκόμιση να αναπτυχθεί μηχανοκατασκευή στην Ελλάδα. Αλλά οι Ρώσοι σαν κλασσικός ιμπεριαλισμός προτιμούν την καταλήστευση των πρώτων έλεων.

Αν προσθέσουμε την φτηνή εργατική δύναμη στην χώρα μας, το ότι οι Ρώσοι θα μπορούσαν να καθιερώσουν την τιμή του αλουμινίου μας και θα είναι ο αποκλειστικός αγοραστής των προϊόντων, το γεγονός ότι η λειτουργία του εργοστασίου θα εξαρτάται από τη Ρωσία ασού διαθέτει τον μηχανολογικό εξοπλισμό και θα μπορεί έτσι να καθορίσει τις τιμές των προϊόντων που θα μας δίνει σε αντάλλαγμα για τους τόνοι αλουμινίου που δεν θα πληρώνει σε αντάλλαγμα, τότε πραγματικά μπορούμε να φανταστούμε πόσο περσισμόν πρέπει να είναι η Ρωσική αστική τάξη γι' αυτή την συμφωνία. Η μόνη που δεν θα πρέπει να αισθάνεται περσισμόν γι' αυτό το ξεπούλημα είναι η ελληνική αστική τάξη. Η ξενοδοχική ιστορία της επιτρέπει στο σημερινό αρχηγό της να κάνει βουλικλασιές στο νέο αστυνικό.

ΤΣΕΡΝΟΜΠΙΑ

ΕΝΑΣ ΧΡΟΝΟΣ ΜΕΤΑ ΚΑΙ ΟΙ ΛΑΟΙ ΔΕΝ ΞΕΧΝΟΥΝ ΤΟ ΕΓΚΛΗΜΑ ΤΩΝ ΡΩΣΩΝ

Ένας χρόνος μετά και η κρατική τηλεόραση - ραδιοφωνία, ο τύπος της Νέας Δελχιάς ήρθαν με περισπούδαστα άρθρα και εκπομπές να απαλύνουν τις εντυπώσεις, να ελαχιστοποιήσουν τις επιπτώσεις, να αποκρίνουν τις συνέπειες.

Φυσικά ήταν «λογικό» γι' αυτούς τώρα, μιας και ένα χρόνο πριν ο αρχηγός τους, ο Γκορμπατσόφ, είχε δώσει μαθήματα αποκρυψής για ένα τριήμερο, που το ραδιενεργό νέφος κατέκλυε την Ευρώπη και τα έθνη της ΕΣΣΔ.

Και όχι μόνο αυτό. Επιμένουν να το παρουσιάζουν σαν «καθαρό ατύχημα», τη στιγμή που αποκρυφτική χωρίς καμιά διάφυση ότι το «ατύχημα» αυτό ήταν αποτέλεσμα προγραμματισμένου πειράματος των Ρώσων για την «έν κενό» λειτουργία του πυρηνικού αντιδραστήρα. Ήταν σε τελευταία ανάλυση ένα προγραμματισμένο, πειραματικά, έγκλημα!

Και θα ισχυριστεί κάποιος «αφελής»: «Κατά, η Ρωσία δεν μπορεί να κάνει πειράματα στα όρια της εργοστάσια». Εμείς θα το απαντήσουμε: «Οχι τέτοια πειράματα!»

Όχι πειράματα με τεχνολογίες χαμηλού δυναμικού και υψηλής καθυστέρησης (Γιατί τέτοια είναι η πυρηνική τεχνολογία της Ρωσίας). Όχι πειράματα με τις ζωές εκατομμυρίων ανθρώπων. Όχι πειράματα

αποκρυψής και σκοταδισμού. Όχι στα νέου τύπου Μέγκελε πειράματα, η ανθρωπότητα δεν τα έχει ανάγκη.

Ένας χρόνος μετά και οι Ρώσοι τι κάνουν; Κάνουν μετρήσεις, κάνουν πυρηνικές δοκιμές και αποσιωπούν τις τεράστιες ευθύνες τους απέναντι στους λαούς της Ευρώπης, αρνούνται να αποζημιώσουν την καταστραμμένη γεωργική παραγωγή εκατοντάδων χιλιάδων αγρότων, αρνούνται τις τεράστιες υλικές και ηθικές ευθύνες τους.

Συνάμα όμως κάνουν και κάτι άλλο. Ενεργολογούν τις φελοφασικές φράξεις του Ευρωπαϊκού οικολογικού κινήματος για να διαδηλώσουν εναντίον στα πυρηνικά εργοστάσια των χωρών τους, «ποιώντας την γήσσαν» για το πυρηνικό έγκλημα του Τσερνόμπιλ.

Οι λαοί όμως δεν ξεχνούν. Ο κόσμος του μόχθου και της εργασίας, ο κόσμος, που κλιπεί σ' ένα καλύτερο αύριο, έχει πολύ γερή μνήμη. Μνήμη, που θα ενισχυθεί χρόνο με τον χρόνο, όσο οι οδυνηρές συνέπειες στην υγεία των ανθρώπων θα βγαίνουν σταδιακά στην επιφάνεια.

Το Τσερνόμπιλ ήταν η κορυφή του παγόβουνου. Το «από κάτω», το επερχόμενο, είναι πολύ πιο μεγάλο...

ΚΑΝΕΙΣ ΣΤΙΣ ΨΕΥΤΟΠΡΩΤΟΜΑΓΙΕΣ ΜΕ ΤΗΝ ΟΑΚΚΕ ΣΤΗΝ ΚΑΝΙΓΓΟΣ

ΣΥΝΕΧΕΙΑ ΑΠΟ ΤΗ ΣΕΛ. 1

τονες της για να δυναμοποιούν τα σχέδια του ενός ή του άλλου κομματιού της αστικής τάξης, του ενός ή του άλλου ιμπεριαλισμού.

Και πάνω απ' όλα δεν δίνει το δικαίωμα σε κανέναν να την χρησιμοποιήσει σαν κρέμα στο κανόνια του για να εξημερωθούν τα σοβινιστικά σχέδια της αστικής τάξης κάτω από την «προστασία» της Ρωσικής υπερδύναμης. Κάτω η πείνα και τα πολεμικά σχέδια. Φοιμα - κρήνη - δημοκρατία, είναι σήμερα τα άμεσα αιτήματα της εργατικής τάξης, αιτήματα που απειραίνουν την τεράστια πλειοψηφία του λαού.

Γι' αυτό είναι σήμερα απαραίτητο να καταχτήσει η εργατική τάξη την δικιά της ταξική συνδικαλιστική οργάνωση, ενάντια στον κρατικό συνδικαλισμό και τον απεργοδοσιασμό κάθε είδους να ξανασητήσει την νέα συνδικαλιστική της οργάνωση βήμα - βήμα και πάνω στα συγγραμμά που άφησαν οι δύο ανταρταγικές κλίκες.

Παρά την απογοήτευση και την αδράνεια που έσπειραν, είναι τέτοιες οι συνθήκες ζωής του προλεταριάτου, είναι τέτοια η οδύνη της πολιτικής φάσης, που δεν μπορούν παρά να σέρουν την εργατική τάξη μπροστά στους ταξικούς αγώνες.

Μα πάνω απ' όλα είναι απαραίτητη η κατάχρηση της πολιτικής πρωτοπαρίας οργάνωσης του προλεταριάτου, του πολιτικού κομμουνιστικού κόμματος.

Αυτό το κόμμα είναι σήμερα που έχει ανάγκη ο λαός μας. Ένα νέο κομμουνιστικό κόμμα που θα ξανασηκώσει τις κυλιόμενες στη λάσπη κόκκινες σημαίες της επανάστασης, που θα ξαναμολάσει τον λαό μας και τη νεολαία με τα ακατανίκητα ιδανικά του σοσιαλισμού και του κομμουνισμού, που θα βρούμε και τα προβόκαρ8 η σοσιαλ-ιμπε-

ριαλιστική κλίκα του Κρεμλίνου.

Το μύθο σκόταδι που έριξε πάνω στο λαό μας η αστική τάξη και η ρεβιζιονιστική, δεν μπορεί παρά να γίνει φως και ελπίδα για τους καταπιεσμένους της τάξης της χώρας. Διότι στην σπάταλη και ακροασημένη κρατική γραφειοκρατία, σ' όλα τα παρασιτα και τα τεράτια του καπιταλισμού, όλα στον μικροαστισμό, και την υποκινότητα, υπάρχει μια συγκροτημένη, βαθιά δημοκρατική εργατική τάξη με κορμό ένα ευγενικό και υπερήφανο βιομηχανικό προλεταριάτο, που κρατάει στα χέρια του το τι τη τη χώρα. Είναι αυτό που παράγει, για να μισή τον ιδρώτα του και το αίμα του κάθε λογής παρασιτα ντόπιου και ξένου.

Αυτό το προλεταριατό μοιράζει την Πρωτομαγιά!

Σ' αυτό ανήκει το μέλλον! Μόνο αυτό μπορεί να τσιπεί τη χώρα!

Η ΟΑΚΚΕ τραβώντας σταθερά στο δρόμο της ανάπτυξης της ειθιμής για την καθοδήγηση του κινήματος και την συλλογή του γένου ΚΚΕ αποφάσισε παρά τις σχετικές μικρές της οργανωτικές δυνατό-μ ε ι ς - μ π ρ ο σ τ ά σ τ ι ς νευτο-πρωτομαγίες που οργανώ-γουν οι διάφοροι εχθροί του εργατικού κινήματος, να πάρει την ευθύνη για την διοργάνωση μιας πραγματικής πρωτομαγιάτικης συγκέντρωσης. Πραγματικής ανεξαρτησία από το μέγεθος της γιατί θα εκφράσει την διεθνιστική αλληλεγγύη της ελληνικής εργατικής τάξης, τα αιτήματα και τους πόθους της.

Ο δρόμος που ανοίγει η ΟΑΚΚΕ όσο δύσκολος και να είναι δεν μπορεί παρά να οδηγεί επίμονα και σταθερά μέσα από την υπερασπίση των ανεξάρτητων συμφερόντων της εργατικής τάξης, στην οικοδόμηση του Κομμουνιστικού κόμματος.

Σ' αυτόν τον δρόμο μας καλεί η Πρωτομαγιά του 1987!

ΔΙΑΒΑΖΕΤΕ ΤΗ «ΝΕΑ ΑΝΑΤΟΛΗ»

12ο ΣΥΝΕΔΡΙΟ ΤΟΥ ΨΕΥΤΟΚΚΕ

Στην υπηρεσία της κατάληψης της εξουσίας από το φιλορώσικο μπλοκ

ΣΥΝΕΧΕΙΑ

Στο πρώτο μέρος του άρθρου για το 12ο Συνέδριο του ψευτο-ΚΚΕ αναφερθήκαμε πάνω στις «θέσεις» του για την παγκόσμια κατάσταση και προσπάθησαμε να δείξουμε ότι οι θέσεις αυτές πέρα από τον ανοιχτό ρεβιζιονιστικό τους χαρακτήρα, είναι ενταγμένες στην προώθηση της επίθεσης του σοσιαλϊμπεριαλισμού, ιδιαίτερα απέναντι στην Ευρώπη.

Σ' αυτό το άρθρο θα αναφερθούμε στην εσωτερική κατάσταση και ιδιαιτέρως πάνω στην «αλλαγή με κατεύθυνση του σοσιαλισμού» που αποτελεί και τον πυρήνα των «θέσεων» αυτού του συνέδριου.

Διαβάζοντας την ειδική σελίδα του «Ριζοσπάστη» όπου δημοσιεύονται γραμμάτια προσηγορικά μιλών και διάφορον άλλων οπαδών του ψευτο-ΚΚΕ, θα διαπιστώσει κανείς ότι ελάχιστά δημοσιεύονται με ανασφορά πάνω σ' αυτό το κεντρικό ζήτημα. Ακριβώς γιατί οι καθοδηγητές του ψευτο-ΚΚΕ θέλουν να κρύψουν την πάλη των γραμμών, πάνω σ' αυτό το βασικό ζήτημα. Αντίθετα γίνεται ένα ιδιαίτερο βόρος πάνω στα ζητήματα της «εσοκομμουνιστικής δημοκρατίας» ακριβώς για να φανεί πως αυτό το κόμμα έχει «δημοκρατικό» μέσο στο νέο πνεύμα Γκορμπατσόφ!

Ποιά είναι όμως η μεγαλύτερη έκφραση της «πραγματικής δημοκρατίας», σ' ένα κομμουνιστικό κόμμα και μάλιστα σε περίοδο συνεδρίου; Είναι το να αποσυστήνεται τα ίδια τα μέλη του κόμματος μέσα από το μεγαλύτερο βαθμιαίο της ζήμωσης, πάνω στο βασικό, στην ίδια την πολιτική γραμμή και την πορεία του κόμματος.

Και τό το αποφεύγουν με κάθε τρόπο οι καθοδηγητές του ψευτο-ΚΚΕ. Ακριβώς γιατί οι «θέσεις» τους για την εσωτερική κατάσταση και η πρόταση της «αλλαγής» τους όχι μόνο είναι αντίθετες με την αντικειμενική πραγματικότητα της χώρας, αλλά αντιστρατεύονται την πρόοδο και τα συμφέροντα της εργατικής τάξης και του λαού.

Η ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΗ ΤΟΥΣ ΘΕΩΡΙΑ

Δεν θα αναφερθούμε σ' αυτό το άρθρο πάνω στην «θέση» για τον κρατικομονοπωλιακό καπιταλισμό στην Ελλάδα. Κριτική και απόρριψη αυτής της θέσης έχουν με κοινή σημασία από άρθρα στην «Ν.Α.» και βρίσκονται στην διάθεση κάθε αναγνώστη.

Εδώ θα αναφερθούμε στην συνολική οικονομική σκέψη και πρόταση των καθοδηγητών του ψευτο-ΚΚΕ, για να δείξουμε τον ξενοδοξολογικό, τεχνοκρατικό και βαθιά αντιπαραγωγικό χαρακτήρα της.

Διο είναι για τους τα χαραχτηριστικά της «νέας οικονομικής σκέψης»: α) Η διενόηση της παραγωγής και β) Η επιστημονικοτεχνική επανάσταση, ιδιαίτερα η πληροφορική.

Υπόμνημα λοιπόν με αυτά τα δύο χαρακτηριστικά, το «μονοπωλιακό» στην Ελλάδα περιορίζεται αυτή την διενόηση στα πλαίσια της ΕΟΚ και του Δ. Ν. Τ. και αρνούνται, προσκαλώντας στα βγαλμένα μεγάλων κερδών με παλιές μεθόδους, την πληροφορική με αποτέλεσμα η χώρα να μην αναπτύσσεται να μειώνεται συνεχώς η θέση της στον «διεθνή καταμερισμό εργασίας» και να έχουμε κρίση.

Η θέση σ' αυτό λοιπόν είναι να περιοριστεί την κυριαρχία των «μονοπωλίων» μέσα από ένα «δημοκρατικό» κράτος, που θα βάλλει τη χώρα σε ένα νέο «διεθνή καταμερισμό εργασίας» κάτω από νέους διεθνείς πολιτικές προαναταξιοποιούς με πλήρη αξιοποίηση της... πληροφορικής!

Αυτή είναι η θέση τους για το πρόβλημα της οικονομικής ανάπτυξης, διανοημένη με τεχνοκρατικές αναστροφές και το ταξικό (!) συμπέρασμα: «Η εργατική τάξη όλοι οι εργαζόμενοι μπορούν να νιώσουν ότι για την επιτυχία μιας τέτοιας ανάπτυξης, που θα δίνει αποτελέσματα προς όφελός τους, αξίζει να κάνουν ακόμα και θυσίες».

α) Ας δούμε λοιπόν τι είναι αυτό το νέο στοιχείο που λέγεται «διεθνοποίηση της παραγωγής».

Στην περίοδο του ιμπεριαλισμού ολοκληρώνεται ο σχηματισμός του κεφαλαιοκρατικού συστήματος παγκόσμιας οικονομίας, που στηρίζεται σε σχέσεις εξάρτησης, σε σχέσεις κυριαρχίας και υποτεταγής. Οι ιμπεριαλιστικές χώρες, με την εξαγωγή κεφαλαίων, με την επέκταση των σφαιρών επιρροής, με αποικιακές κατακτήσεις και ιμπεριαλιστικές πολέμους υποτάσσουν στην κυριαρχία τους, λαούς και εξαρτημένες χώρες. «Ο καπιταλισμός αναπτύχθηκε σε παγκόσμιο σύστημα αποικιακής καταπίεσης και χρηματιστικής κατάντησης της τεράστιας πλειοψηφίας των πληθυσμών της γης από μια χούφτα «προχωρημένες» χώρες» (Λένιν, Ιμπεριαλισμός).

Όλη τους η ξενοδοξολογία συμπιέζεται σε τούτο: Κάτω η ΠΕΣΣΙ-ΝΕ, Ζήτω η Ρώσικη Αλουμينا.

Αλλά ακόμα και αν η Ρωσία ήταν σοσιαλιστική, αν υπήρχε η διεθνής σοσιαλιστική κοινότητα με την αλληλεβοήθεια και την υποστήριξη, ποτέ ένα κομμουνιστικό κόμμα δεν θα στηριζόταν σε δυνατότητες μιας ολόκληρης οικονομικής ανάπτυξης της χώρας του και έναν αντιιμπε-

ριαλιστικό αγώνα σ' αυτή τη βιο-βία.

Ακόμα και αν ήταν στην εξουσία. Γιατί κάθε χώρα σύμφωνα με τις δικές της συγκεκριμένες συνθήκες, κάθε σοσιαλιστική χώρα, πρέπει να στηρίζεται στις δυνάμεις του λαού της. Μόνο μ' αυτό τον τρόπο μπορεί πραγματικά να οικοδομήσει τον σοσιαλισμό και να αναπτύξει με γυροφόρο ρυθμούς την οικονομία της.

Το παλιό ΚΚΕ, στο 12ο συνέδριό του στα 1947 με εισήγηση του γραμματέα Ν. Ζαχαριάδη, έδειξε την πάλη, ενάντια σε παρόμοιες «θεωρίες» που έβλεπαν την ανάπτυξη στην Ελλάδα, μόνο κάτω από την «προστούση» του ενός ή του άλλου ιμπεριαλισμού. Τις «θεωρίες» της υιοθετούσαν, όπως τις ανάμυξ.

Και απέδειξε πως από τότε μπορεί αυτή η χώρα στηριγμένη στις δικές της δυνάμεις, ενάντια στον ιμπεριαλισμό και στην αστική τάξη να αρθροποιήσει οικονομικά, να οικοδομήσει το σοσιαλισμό και την κυριαρχία για το λαό της.

Απαραίτητη προϋπόθεση γι' αυτό είναι το ταύκισμα κάθε φιλοϊμπεριαλιστικής ιδεολογίας και ξενοδοξολογίας.

β) Το άλλο «νέο» στοιχείο είναι η επιστημονικοτεχνική επανάσταση και ιδιαίτερα η πληροφορική.

Σ' αυτό το άρθρο δεν θα ασχοληθούμε γενικά με το ζήτημα της «επιστημονικοτεχνικής επανάστασης» και το τι αυτό σημαίνει στην ταξική πάλη, πέρα από το γενικό πως κάθε παραγωγή ανάπτυξη των παραγωγικών δυνάμεων βάσει με μεγαλύτερη ένταση το ζήτημα της κοινωνικής επανάστασης. Εκεί που θα σταθούμε είναι το πως οι ηγέτες του ψευτο-ΚΚΕ, χρησιμοποιούν αυτή την ανάπτυξη των παραγωγικών δυνάμεων.

Κινητολογικά τρέχει το στόμα τους μέλι όταν μιλάνε για πληροφορική κ.λπ. για να δείξουν πως μπορούν από γραφειοκράτες τεχνοκράτες του Περισσό, να γίνουν πολύ ευκολά τα νέα κρατικά σιτέλιντ.

Οι μισοχρυσολογούμενοι οικονομολογοί τους, αρνούνται να πουν από μέτρο και κοφτερά λέξεις, για να θαμπώσουν την αστική τάξη, χωρίς κανείς να καταλαβαίνει τίποτα, πέρα από το ότι τα ίδια έλεγε και ο Παπανδρέου! Αξίζει να παραθεσίμε ένα βασικό κομμάτι από τις θέσεις: «Βασικά κριτήρια και κατευθύνσεις της παραγωγής ανα-συστάσεως πρέπει να είναι: Η εξειδίκευση της παραγωγής (πού) συνδυασμένη όμως με την ανάγκη για μια πολυκλαδική (θυμίζου Παπανδρέου) οικονομική διάρθρωση σύμφωνα με τις ανάγκες και τις δυνατότητες της χώρας. (Ποιές) Ο εκσυγχρονισμός της τεχνικής βάσης (!) της οικονομίας με την εισαγωγή των επιστημονικών της πληροφορικής και της επιστημονικοτεχνικής επανάστασης, με ταυτόχρονη πρόταση και διεύρυνση των δικαιωμάτων των εργαζομένων (ποιών)».

Η ενίσχυση της καθετοποίησης της παραγωγής (θυμίζου Παπανδρέου) και η διαμόρφωση ενιαίων παραγωγικών συμπλεγμάτων (ποιών) η προώθηση της περιφερειακής ανάπτυξης (θυμίζου Παπανδρέου)...

Βασικός όρος για την ανασυστάση της οικονομίας μας και την κατάταξη απ' αυτή μιας νέας θέσης στα πλαίσια του διεθνούς καταμερισμού εργασίας (!) είναι και ο τεχνολογικός εκσυγχρονισμός της με βάση τις νέες τεχνολογίες και ιδιαίτερα την πλατιά και ορθολογική αξιοποίηση της πληροφορικής».

Τι σχέση έχουν όλα αυτά με την ανάγκη για μια αυτοδύναμη οικονομική ανάπτυξη της χώρας; Απολύτως καμία. Καμιά «καθετοποίηση», «πολυκλαδική», ή «περιφερειακή» ανάπτυξη δεν μπορεί να υπάρξει, αν αυτή η οικονομία δεν στηριχθεί στα πόδια της, και πάνω απ' όλα, αν δεν μπουν οι βάσεις, που ο ιμπεριαλισμός στέρχνει στη χώρα. Και αυτή είναι η βαρειά βιο-

μηχανία και ιδιαίτερα η μηχανοκατασκευή.

Ο ιμπεριαλισμός στις εξαρτημένες χώρες για τα δικά του συμφέροντα «αναπτύσσει» την ελευθρία βιομηχανία ακριβώς γιατί στηρίζεται στα φτηνά εργατικά χέρια και την εξορμητική βιομηχανία, για να καταληφθεί τον αρκετό πλούτο των εξαρτημένων χωρών. Εμπνέει όμως με κάθε τρόπο την ανάπτυξη της βαρειάς βιομηχανίας ιδιαίτερα της μηχανοκατασκευής, ακριβώς για να εξαρτά τον καπιταλισμό που «αναπτύσσει». Στην πραγματικότητα το πρόβλημα του αντιιμπεριαλιστικού αγώνα στο μέρος που αφορά την εκβιομηχάνιση, έχει να κάνει με την μηχανοκατασκευή. Αυτό είναι που οι ηγέτες του ψευτο-ΚΚΕ απορρέουν συν το διάβλο με το λιβάνι σ' όλο το φάσμα κείμενο τρέχει για την οικονομική κατάσταση.

Κομμάτι πληροφορική και σύγχρονη τεχνολογία, δεν μπορεί να σταθεί χωρίς την βάση. Χωρίς να σηκωθεί σ' αυτή τη χώρα εγκλημαίνονται, να πορηγεί γαλίβας, να φτιαχτούν μηχανές.

Και αυτό δεν μπορεί να το κάνει κανένα τσιράκι του ιμπεριαλισμού και του σοσιαλϊμπεριαλισμού. Μόνο η εργατική τάξη οργανωμένη σε κυρίαρχη τάξη κάτω από το καθέστως της δικίας της πολιτικής εξουσίας μπορεί να οδηγήσει τη χώρα στην προκοπή και την πρόοδο.

Κλείνοντας συνοπτικά αυτό το κεφάλαιο μπορούμε να πούμε πως οι ηγέτες του ψευτο-ΚΚΕ δεν ενδιαφέρονται να υψώσουν κορόνες σ' αυτή τη θέση «αντι-μονοπωλιακές». Οι τόνοι τους τόσο σε σχέση με το ξένο (ιδιαιτέρως κεφάλαιο, την ΕΟΚ και το Διεθνή Νομισματικό Ταμείο είναι περήμον, ακριβώς γιατί το φιλορώσικο μπλοκ βρίσκεται μπροστά στην κατάληψη εξουσίας της πολιτικής εξουσίας και έχει ανάγκη τόσο από τον εμπνευστή του ιδιαιτέρως κεφάλαιο, όσο και της Δύσης.

Χαρακτηριστικό σ' αυτό είναι η θέση που για την ΕΟΚ, μια θέση που δεν δίνει προτεραιότητα στο «Έξω από την ΕΟΚ», αλλά στην πάλη για ενιαίες ρυθμίσεις μέσα στα πλαίσια της ΕΟΚ. Από την άλλη πλευρά, η θέση αυτή είναι προσυμφωνημένη στις απαιτήσεις της Γκορμπατσόφικής πολιτικής διάσπασης του μέτωπου Αμερικής - Ευρώπης με την αξιοποίηση όλων των αντιθέσεων. Μια τέτοια πολιτική έχει ανάγκη απ' όλες τις φιλορώσικες δυνάμεις μέσα στην ΕΟΚ. Και όχι μόνο για την διασπάση Αμερικής - Ευρώπης, αλλά και αυτής της ίδιας της ΕΟΚ. Μιας πολιτικής που εφαρμόζει με συνέπεια ο Α. Παπανδρέου.

Έτσι λοιπόν οι ηγέτες του ψευτο-ΚΚΕ με το 12ο συνέδριό τους, δίνουν μεγαλύτερη σημασία στην οικονομική τους πρόταση, παρά στην «κριτική». Μιλάνε στην αστική τάξη και λένε: «Μόνο η Ρωσία θα σώσει την Ελλάδα».

Η ΠΟΛΙΤΙΚΗ ΤΟΥΣ ΑΝΑΛΥΣΗ

Φανταζόμαστε την απογοήτευση ενός τμήματος της βάσης του ψευτο-ΚΚΕ που θα ήθελε πολύ σ' αυτό το συνέδριο να δοθεί στο ΠΑΣΟΚ, τολάχιστον ο χαραχτηρισμός «αστικό κόμμα». Για άλλη μια φορά όμως οι ηγέτες του ψευτο-ΚΚΕ φροντίζουν να διαλύσουν όποια απειλή μπορούσε ακόμα να υπάρχει στα πλαίσια αυτού του κόμματος.

Η πολιτική τους ανάλυση κάνει ότι μπορεί για να αποφύγει μια συνολική ταξική τοποθέτηση απέναντι στο ΠΑΣΟΚ, το οποίο συνεχίζει να χαραχτηρίζει όπως και στο 11ο σαν «σοσιαλρεφορμιστικό κόμμα».

Που όμως ιδιαίτερα μετά το 1985, κυριαρχεί σ' αυτό «η αστική τά-

ξη». Αυτή που εφαρμόζει την «δεξιά πολιτική». Παρά όμως την σημερινή κυριαρχία της αστικής τάξης, «Η Ν.Δ. παραμένει το κύριο κόμμα του μεγάλου κεφαλαίου και του συστήματος της εξάρτησης, όπως σημειώσε το 11ο Συνέδριο» (Θέσεις).

Έτσι λοιπόν η «ολιγαρχία» με ένα κύριο κόμμα (ΝΔ) και μια σοσιαλρεφορμιστική ρεζέρβα (ΠΑΣΟΚ) διαμόρφωσε την στρατηγική της που είναι: «Στη σημερινή κατάσταση της χώρας κύρια στρατηγική επίσημη της ολιγαρχίας είναι Η ΠΡΟΣΠΑΘΕΙΑ να επιβάλει το δικαίωμα» (Η νέα ρύθμιση δική μας).

Γι' αυτό λοιπόν το ψευτο-ΚΚΕ προσπαθεί να αποτύχει η προσπάθεια του δικαιοταξισμού με την συγκρότηση του «ανασυστήματος των αριστέρων και προοδευτικών δυνάμεων». Όχι δηλαδή δεν είναι Ν.Δ. και δεξιά πολιτική. Αυτή είναι η πολιτική τους ανάλυση και η γραμμή τους στο 12ο συνέδριο.

Υπάρχουν όμως μερικά ερωτήματα που σίγουρα θα δημιουργούν προβλήματα και αντιθέσεις μέσα στις γραμμές του ψευτο-ΚΚΕ, γιατί αντανακλούν την ίδια την πραγματικότητα.

● Πως είναι δυνατόν ένα κόμμα να είναι σοσιαλρεφορμιστική ρεζέρβα της ολιγαρχίας, όταν επί 6 χρόνια, κρατάει στα χέρια του όλο τον κρατικό μηχανισμό, μπορεί χωρίς αντιστάσεις με συνεχώς αποστρατιάζει, να ελέγχει το στρατό, την αστυνομία, την ΚΥΠ, να παίρνει στα χέρια του τεράστια οικονομική εξουσία «κρατικοποιώντας» βασικά εργασιότατα του ιδιωτικού κεφαλαίου, να κρατάει στα χέρια του τον έλεγχο των τραπεζών, να προσπαθεί να πάρει τον έλεγχο της εκκλησίας, να έχει στα χέρια του τα μέσα μαζικής ενημέρωσης και τέλος να μπορεί να ασκήσει την «διεθνή πολιτική της υφιστής και της ειρήνης» δηλαδή την διεθνή πολιτική του σοσιαλϊμπεριαλισμού.

● Λέτε πως «σημερα κυριαρχεί η αστική τάξη και η δεξιά πολιτική αυτό σημαίνει ότι την κυριαρχία σε κάποια άλλη τάξη (εργατική ή μικροαστική και μια αριστερή πολιτική). Ποια ήταν αυτή και πως εκφραζόταν και ακόμα πιο πολύ μέσα από ποιά πάλη και σύγκρουση κυριαρχούσε η αστική τάξη;

Ήταν όμως αριστερή πολιτική η απαγόρευση με νόμο των αξιωματικών του 1983, το χτύπημα των πρώτων αεροπλάνων, το χτύπημα κάθε δεξιού στην πολιτική ταυτότητα υπάλληλων μέσα στον κρατικό μηχανισμό, ο φασισμός των προληπτικών με τα χαρτιά των κλαδικών, ή οι περιβητικές «κοινωνικοποιήσεις»;

Δεν υπήρχε καμιά αριστερή πολιτική, ούτε το ΠΑΣΟΚ ήταν ένα σοσιαλρεφορμιστικό κόμμα.

Αυτό που υπήρχε, όπως έχουμε ξαναγράψει, ήταν σε μια πρώτη φάση το μέτωπο ΠΑΣΟΚ ψευτο-ΚΚΕ για το χτύπημα της Ν.Δ., μέσα στο στρατό και το κράτος, καθώς και το χτύπημα του ιδιωτικού κεφαλαίου.

Και το κέρνο εδώ, δεν είναι η κάλιψη που κάνει το ψευτο-ΚΚΕ σε ένα αστικό κόμμα όπως το ΠΑΣΟΚ. Δεν έχουμε να κάνουμε με ένα απλό ρεφορμιστικό κόμμα, που υποτασσεται στην αστική τάξη.

Τα πράγματα είναι πιο σοβαρά. Η σημαζία ψευτο-ΚΚΕ - ηγετική κλίκα Παπανδρέου είναι πιο βαθιά, είναι μια κριφή σημαζία, πρώτα απ' όλα πάνω στα συμφέροντα του σοσιαλϊμπεριαλισμού.

Η «αριστερή» τάξη μέσα στο ΠΑΣΟΚ είναι η φιλορώσικη τάξη. Το φιλορώσικο μπλοκ (Παπανδρέου - Φλωράκης) προσπαθεί ενάντια στην δικτοκράτη Ν.Δ. και την αστική τάξη μέσα στο ΠΑΣΟΚ, να ριμοκλήσει την αστική τάξη στη Μόσχα.

Αυτή την πολιτική κάνει το ψευτο-ΚΚΕ και αυτή δεν είναι μια πολιτική οριζών. Όσο ο Παπανδρέου είναι μέσα στο ΠΑΣΟΚ, ποτέ το ψευτο-ΚΚΕ δεν θα πει το ΠΑΣΟΚ αστικό κόμμα και αυτό γιατί η πληρή κυριαρχία του, φιλορώσικου

μπλοκ στην εξουσία, θα είναι σοσιαλ-φοσιμός και ο Παπανδρέου δεν μπορεί να έχει μειωθεί σαν «σοσιαλιστής» μέσα σε ένα αστικό κόμμα.

Το 12ο Συνέδριο του ψευτο-ΚΚΕ ήρθε στην ώρα του. Ήρθε με πλήρη σαφήνεια να ξεκαθαρίσει τα πράγματα και να ετοιμάσει την κυριαρχία του φιλορώσικου μπλοκ, μέσα από την γραμμή της «αλλαγής» με κατεύθυνση του σοσιαλισμού.

«ΑΛΛΑΓΗ»

Μέσα από την όξυνση των Ελληνο-Τουρκικών και την τελευταία προβοκάτσια του Παπανδρέου στο Αιγαίο «η δεξιά πολιτική» χτυπιέται. Η «μεγάλη» Ρωσία εμφανίζεται σαν την μόνη μεγάλη δύναμη που μπορεί να σώσει την «αξιοπρέπεια» του ελληνικού σοβινισμού από τον Αμερικανοκίνητο τουρκικό επεκτατισμό.

Τα δικτοκράτη τμήματα της αστικής τάξης είναι αδύναμα να εμφανίσουν συνολική διεξοδο και προοπτική στην αστική τάξη συνολικά. Το κράτος ελέγχεται σε μεγάλο ποσοστό από την ηγετική ροσφοφία κλίκα Παπανδρέου. Τα πράγματα βαδίζουν με ένα γρήγορο ρυθμό.

Το ψευτο-ΚΚΕ βιάζεται. Δεν είναι ώρα για πολλά στάδια, έτσι λοιπόν χωρίς εζήτηση φτύνει το στάδιο, της «Δημοκρατίας του λαού» και από το ΠΑΣΟΚ, πάμε κατευθύνει στον «σοσιαλισμό», δηλαδή στον σοσιαλφασισμό. Γράφουμε από το ΠΑΣΟΚ γιατί η «Αλλαγή» δεν είναι τίποτα άλλο από την «Αλλαγή» του Παπανδρέου. «Ο ανασπισμός των αριστέρων και προοδευτικών δυνάμεων» δεν είναι τίποτα άλλο από το μέτωπο ψευτο-ΚΚΕ - φιλορώσικη Παπανδρέικη κλίκα μέσα στο ΠΑΣΟΚ, που έδωσε διαφόρους «μυθισμούς» με έφτιψε στα γραφεία του του ψευτο-ΚΚΕ όπως η ΑΑΕ, ΕΣΠΕ κ.λπ. Καθώς και με διασπάσεις που έκαναν τα φιλορώσικα κομμάτια διαφόρων φιλοελληνο-σοβινιστικών κομμάτων. (Κερκος, Λενατάκης).

Πέρα όμως απ' αυτό, έχει μια ιδιαίτερη σημασία να δει ο αναγνώστης το μέγεθος της υιοκρίας που βρίσκεται στην πρόταση του ψευτο-ΚΚΕ για την «αλλαγή» με κατεύθυνση του σοσιαλισμού.

Ένα πραγματικό κομμουνιστικό κόμμα είναι υποχρεωμένο να μην αλλάξει μόνο για σοσιαλισμό και επανάσταση, αλλά να βρίσκεται μέσα στις συγκεκριμένες συνθήκες τις μορφές πλησιάζματος στην ίδια την επανάσταση. Κάτω απ' αυτό το πρίσμα και αν ακόμα υποθέσουμε πως το ΠΑΣΟΚ ή τμήμα του ΠΑΣΟΚ είναι ένα ενδιάμεσο πολιτικό κόμμα, ποτέ αυτό το κομμουνιστικό κόμμα δεν θα μίλιωσε για ανασπισμούς και κυβερνητικές εξουσίες, χωρίς να καθορίζει με σαφήνεια τον χαραχτήρα των ενδιάμεσων δυνάμεων, το κοινό αποδεχτό μινιμουμ πρόγραμμα, τις συνθήκες πραγματοποίησης τους, καθώς και το στρατηγικό του πρόγραμμα. Έχει καμιά σχέση το ψευτο-ΚΚΕ με μια τέτοια οίσση αρχής;

Απολύτως καμία. Πουθενά σ' ολόκληρο το 12ο συνέδριο δεν υπήρχον με σαφήνεια καθορισμένες οι σημαζες πολιτικές δυνάμεις και οι εχθροί. Πουθενά δεν υπάρχει πρόταση κοινού προγράμματος και καθαρής στρατηγική. Αντίθετα οι ίδιοι ομολογούν: «Το κόμμα πρέπει άμεσα, πηρώνοντας προς το 12ο συνέδριο να συγκεντρώσει την προσοχή του στην οικοδόμηση της σημαζας των κοινωνικών και πολιτικών δυνάμεων της αλλαγής, καθώς και στη διαμόρφωση συγκεκριμένων κοινού προγράμματος της αλλαγής». Θα πρέπει όμως, στο επόμενο διάστημα να προχωρήσει σε ακόμα βαθύτερες θεωρητικές πολιτικές και προγραμματικές επεξεργασίες στα θέ-

«ΕΤΑΙΡΕΙΑ ΔΟΛΟΦΟΝΩΝ»

ΕΚΤΡΩΜΑ ΤΟΥ ΕΛΛΗΝΙΚΟΥ ΚΑΠΙΤΑΛΙΣΜΟΥ

«Μ' αυτό το κοινωνικό καθεστώς ο πολιτισμός καταφέρει πράγματα που η παλιά κοινωνία των γενών δεν ήταν σε θέση ούτε να τα φανταστεί. Μα τα πέτυχε υποκινώντας τα πιο βρομερά ένστικτα και πάθη των ανθρώπων, τα οποία ανέπτυξε σε βάρος όλων των άλλων τους χαρισμάτων. Η γριά απλήστια ήταν η κινητήρια ισχύς του πολιτισμού υπό την πρώτη του μέρα έως σήμερα: πλούτος και ξανά πλούτος, και πάλι πλούτος, πλούτος όχι της κοινωνίας, μα αυτού του ενός αθλιού ατόμου, αυτός ήταν ο μοναδικός τελικός σκοπός του» (Έγκελς: Η καταγωγή της οικογένειας).

Φόνοι που δεν έφταναν ακόμη πόσοι είναι, πλαστές διαθήκες, νευροκληρονόμοι, κι ένα κίβλωμα από συμβολισμούς, πατρικές δικηγόρους ή και άλλα «φράγλα» πρόσωπα» κάνουν τον καθένα να ανατριχιάζει πραγματικά μπροστά σ' αυτά τα «ανθρώπινα μυαλά». Οι περίμενε κανείς ίσως ότι οι πρωταγωνιστές αυτού του θρίλερ θα ήταν κάποια «τέρατα» κάποιο ζεκανθρωποί, κάποιοι τέλει πάντων που δεν μοιάζουν με ανθρώποι. Και ανατριχιάζουμε έναν μωσαϊκό, μια γυναίκα μαργαριτάρι, έναν κλέφτη, ένα κοντάχοντι δικηγόρο, αντικρίτσοις πάντε αθλιούς ανθρώποι —σι γινός δολοφόνους— που όμως μπορούσαν να κάνουν τόσα εγκλήματα κι εδώ ακριβώς γεννιέται το ερώτημα: Ποιός γεννάει τέτοιους κριτικές; Πολλές φορές ο κόσμος λέει: «Μάνα τους γέννησε... Κι όμως... τους γέννησε μια ανθρωπιά, με το μυαλό που χαρίζει η φύση σ' όλους τους ανθρώπους».

Μόνο που στη συνέχεια έρχεται κάποιο «ομότιμο» μάνα, έρχεται αυτό το κοινωνικό σύστημα που ζοφίμ που έβρισε κι αυτό να γέννησει. Είναι αυτό που έχει τις δυνατότητες να γεννιέται τέτοιου είδους κριτικές και που δεν ζει χωρίς αυτές.

Είναι αυτή η κοινωνία που τέλειωσαν απερίτκτα ότι ποσάχτηκα... που σπατάλει, που βρομάει και παρομοιάζει σαν σπινόζα σε όλα της τα μέτρα. Αυτό το κράτος που προπαγανδίζει ουστηματικά τα πιο άγρια εγκλήματα, που καταλίει όλες τις έννοιες του δικίου, που καταστρέφει τα μέτρα της κοινωνικής ηθικής, που επηρεάζει τις συνειδήσεις, που «πτάχτει» τα μυαλά των Παπαδοπουλών, που δημιούργει όλες τις αστίες της εγκληματικότητας. Και δεν μπορεί αυτή η κοινωνία τελειωνοντας την αποστολή της να μη φέρνει τον μαρσμο σε όλες τις ηθικές και πνευματικές δυνάμεις της ανθρώπινης.

Η απλήστια για το κέρδος της αστικής τάξης δεν μπορεί να μην αντανακλάται και στα υπόλοιπα στρώματα του λαού που καταπίπτει, δεν μένει παρά να φέρνει την εξαθλίωση. Γι' αυτή την εξαθλίωση μιλάει ο

Άλλο ένα γεγονός τις τελευταίες μέρες ήρθε να συγκλονιστεί πραγματικά όλη τη χώρα.

Η «Εταιρεία δολοφόνων» —σημασία της σημασίας— έχει γίνει το αντικείμενο των συζητήσεων. Είναι ένα γεγονός που αξίζει να σκεφθούμε κι ως μην έχει ακόμα ξεκαθαρίσει η υπόθεση από την αστική δικαιοσύνη. Πέντε κατ' αρχήν άνθρωποι συλλαμβάνονται ένα πρωτοφανές στυγνικό σχέδιο για να εξοντώσουν μερικούς άλλους με μοναδικό σκοπό να γίνουν πλούσιοι. Πολύ πλούσιοι.

Μαρξιστές και σ' αυτή τη λέξη περιλάμβαν όλες τις πλευρές της ανθρώπινης ύπαρξης του εργαζόμενου και όχι μόνο την οικονομική του εξουθένωση.

Σ' ένα τέτοιο σύστημα κοινωνικό που δεν μπορεί να δοθεί στην εργασία ένα αληθινό νόημα, ο εργαζόμενος ψάχνει με όλα τα μέσα η να βρει τον εαυτό του, η να βγει «έξω απ' αυτόν».

Σ' αυτή τη μεριά του ανθρώπου που θέλουν —συνειδητά βέβαια— να είναι έξω από τον εαυτό τους, σ' ουσιαστικά κάθε λογής Παπαδοπουλίου κι αυτός ο καταπιεσμένος τότε κάνει σκληρούς απαιτήσιους, υφιστάμενους και φανταστικούς επιθόμους. Είναι όπως είπε ο Μαρξ «η ατομική ιδιοκτησία εκείνη που δεν μπορεί να κάνει την ομη αναγκη ανθρώπινη ανάγκη».

Αυτή η εταιρεία των φονιάδων λοιπόν δεν είναι τίποτα άλλο παρά μια ακόμη παρασογέννηση του καπιταλισμού.

Θαμράστε για άλλη μια φορά σ' αυτό το έργο σας! Στους αθλιό Πλατωνιστή που άνοιξε λάκκους για να πάρει 300 χιλιάδικα δείτε τα μωτρα σας! Φαίνεται και υποκριτές θα σκεφτείτε τα πράτα σας τώρα για να αποδώσετε «δικαιοσύνη» στα κατασκευασμάτα σας. Η διίσση που βγαίνει τώρα με τις εκτασές είναι ακριβώς σαν τη δική σας. Αυτή όμως είναι μια «πλάρα» του ζητήματος.

Δεν είναι τυχαίο το γεγονός ότι το ΠΑΣΟΚ με το ένα η του άλλο τρόπο βρισκείται πίσω πάντα από τέτοιου φαινόμενα.

Κομπίνια στην Ιονική, σημαρίες φονιάδων, καταγρήσεις, και όλου του είδους οι βρωμίες έχουν πάντα να παρουσιάζουν κάτι από τον εκφραστή αυτού του συστήματος. Η κυβέρνηση του ΠΑΣΟΚ επιτάχινει αυτή τη σήση και μέσα σ' αυτή την πορεία πραγματικά «μεγαλοουρχει».

Χτυπώντας την οικονομική ανάπτυξη αυτού του τοπου, χτυπώντας κάθε τι το παραγωγικό, συγκεντρώνοντας γύρω της ένα τεράστιο γραφειοκρατικό μηχανισμό, προωθώ-

Η ΕΥΡΩΠΗ ΑΝΤΙΣΤΕΚΕΤΑΙ ΣΤΙΣ ΥΠΟΥΛΕΣ ΠΡΟΤΑΣΕΙΣ ΓΚΟΡΠΑΤΣΟΦ

Παρά το γεγονός ότι η πρόταση Γκορπατσώφ για την απομάκρυνση από την Ευρώπη των πυρηνικών μέσω βελγικών πλασταριστικής παγκόσμια με μεγάλη και βέβαιη επιρροή, σφραγίζοντας της Ευρώπης κ.λπ., δεν καταφέρει ακόμα, όπως φαίνεται, να πείσει και πολλούς για την επικριτική της.

Ιδιαίτερα στον χώρο της Ειρώπης που βρισκόταν και οι άμεσα ενδιαφερόμενοι οι αντιδράσεις κατά της πρότασης Γκορπατσώφ είναι εξίσου. Τόσο η Γαλλία με δηλώσεις υπουργών της όσο η Αγγλία με την επίσκεψη Θάτσερ στη Μόσχα που έχουν φέρσει τις αντιρρήσεις της για το θέμα, αλλά και μινοντες της Δ. Γερμανίας, επισημαίνουν τους κινδύνους που περιέκλειε αυτή η πρόταση, αν εφαρμοστεί έτσι όπως διατυπώνεται.

Ταυτόχρονα, και κάτω απ' την πίεση των χωρών της Δυτικής Ευρώπης, φηρόνται της Μόσχας, σαν την Ανατολική Γερμανία προπαθούν να κατανασούν τις αντιρρήσεις και βεβαιώνουν τη Δ. Γερμανία για την παράλληλη απομάκρυνση των πυρηνικών ισότιμοι ή μικροί βελγικοί, υπογράφοντας σχετικά κείμενα.

Ο ίδιος ο Γκορπατσώφ παρά την αρχική του επιμονή να μην συσχετιστούν οι μισοί βελγικοί με τους μικρού βελγικούς αναγκάστηκε στις διαπραγματεύσεις να δεχτεί να τα συνδέσει. Παρ' όλα αυτά δεν άρνησε κίολας για κάτι τέτοιο, λέγοντας ότι «πρώτα θα συμφωνήσουμε για την απομάκρυνση των πυρηνικών μέσω βελγικών, και έπειτα για τους μικρού βελγικούς».

Αυτή του ακριβώς η στάση είναι που δεν είναι εγγυησίας στη Δ. Ευρώπη για να τον εμπιστευτεί. Γιατί η σημαντική απειροπία των Ρώσων και στους μικρού βελγικούς, σημαίνει κάτι άλλο ομοιοπρόσηπα συμφωνία μόνο για τους μεσαίους (Πέρσινγκ και SS-20). Αλλά ακόμα και στην περίπτωση που σωφής συμφωνία απομάκρυνσης όλων αναζητήσε των πυρηνικών από την Ευρώπη, θα ήταν αβέβαια να την αποδέχονταν κανείς, παραλείποντας από τη λογική του τους κινδύνους που απορρέουν από την ύπαρξη και μόνο των συμβολικών όπλων, όπου και εδώ η Ρωσία έχει την αδιανομήσιμη συντριπτική υπεροπλία, τόσο από πλευράς όγκου, όσο και από πλευράς τεχνολογίας.

Αυτοί ακριβώς είναι οι λόγοι που προβάλλουν σήμερα με μεγάλη έμφαση οι Ευρωπαίοι και αρχόντες σε σχέση με τον Δ. Αμερικάνους επισημαίνοντας σθεναρά την ύπαρξη της υπεροπλίας τους, τόσο μεγάλη σφρασία έχει για την ασφάλεια και την ειρήνη του κόσμου ολόκληρου.

Δεν είναι λίγοι εκείνοι που λέει ότι οι αντιδράσεις οι τις σφραγιούνται με συντηρητικούς κύκλους της Αμερικής και της Ευρώπης, οι οποίοι πάνε κεντρικά ακριβώς επειδή δεν είναι προδοτικοί.

Όμως η προδοτικότητα δεν κριείται μόνο από τα λόγια κάποιου. Κριείται και από τη στάση που κριείται στις εξελίξεις σε κρίσιμα ζητήματα.

Ποιός είναι πιο συντηρητικός; Αυτός που θέλει να βάλει στο χέρι την Ευρώπη αφήνοντας την χωρίς εξοπλισμό ή εκείνος που αντιστέκεται σ' αυτό; Ποιός είναι πιο αίσθητικός; Αυτός που εξοπλίζεται συνεχώς, που τελειοποιεί το εφοσυστόμιο του και διαθέτει τη γενική υπεροπλία (ίστω και αν κάνει παραπλανητικές κινήσεις) ή εκείνος που φτάχτει την αμύνη του;

Ποιός είναι πιο επικίνδυνος; Αυτός που έχει αυτή τη στιγμή προεβασίσει σε όλο τον κόσμο σφάλλει στο Αφγανισταν και με την περικύκλωση της Ευρώπης επιδιώκει την παγκόσμια ηγεμονία μέσα από έναν πόλεμο ή εκείνος που ενοπλίζει τον κίνδυνο που υπάρχει;

Τέτοιες φησεις είναι η αντίθεση σήμερα της Δ. Ευρώπης απέναντι στην πρόταση Γκορπατσώφ.

Έγινε αρκετά σωφές σήμερα πια, ότι η όλη λογική της πολιτικής του Γκορπατσώφ είναι η ταχτική της περικύκλωσης της Ευρώπης, το μεγάλο άνοιχο το σοσιαλιμπεριαλισμού. Χρησιμοποείται τις κατάλληλες μεθόδους για να μπορεί να αποκόψει τους στρατιωτικούς δεσμούς της Δ. Ευρώπης με την Αμερική. Και αφού το βασικό της στρατιωτικό εξοπλισμό τον έχει σπληνεί εκτός μερικών εξαιρέσεων σε Αγγλία, Γαλλία στο NATO, εύκολα καταλαμβάνει κανείς πόσο εύκολη λεία θα γίνει για τους Ρώσους σοσιαλιμπεριαλιστές.

Όλη αυτή η πολιτική των Ρώσων έχει τόση προδοτικότητα όσο είχε και η αντίστοιχη επιδίωξη του Χίτλερ στον κόσμο όταν συννοείονταν για μια ολόκληρη εποχή πριν από τον β' παγκόσμιο πόλεμο με λόγο θερμά για την ειρήνη στην Ευρώπη.

ΓΙΓΑΣ Ο ΠΑΠΑΝΔΡΕΟΥ ΜΕ ΤΙΣ ΡΩΣΙΚΕΣ ΠΛΑΤΕΣ Η ΤΟ ΡΩΣΙΚΟ ΣΙΣΜΙΚ ΣΤΟ ΑΙΓΑΙΟ

Για το τόσο πατριώτης είναι ο Παπανδρέου μαρτυράει με τον πιο εύγλωτο τρόπο η περίπτωση του ρώσικου πλοίου που βυθίστηκε να κάνει σεισμολογικές έρευνες πάνω στην υφαλοκρηπίδα του Αιγαίου.

Για το τουρκικό Σισμικ κινητοποιήθηκε όλος ο στρατός και ο στόλος. Όμως απέναντι στο μεγάλο αφεντικό της Ανατολής δεν μπορεί να υπάρχει η παραμικρή αντίσταση. Αυτός είναι ο θρασυδειλος ηγέτης της ελληνικής αστικής τάξης Παπανδρέου, ο τελευταίος απόγονος του άλλου γίγαντα του τσαρικού της ισχυρής τότε Αγγλίας, του Βενιζέλου.

Βέβαια δεν είναι μόνο αυτό. Αυτή η θρασύτατη ενέργεια των ρώσων σοσιαλιμπεριαλιστών αποδείχνει ότι στο βάθος της ελληνο - τουρκικής σύγκρουσης υπάρχει η Μόσχα.

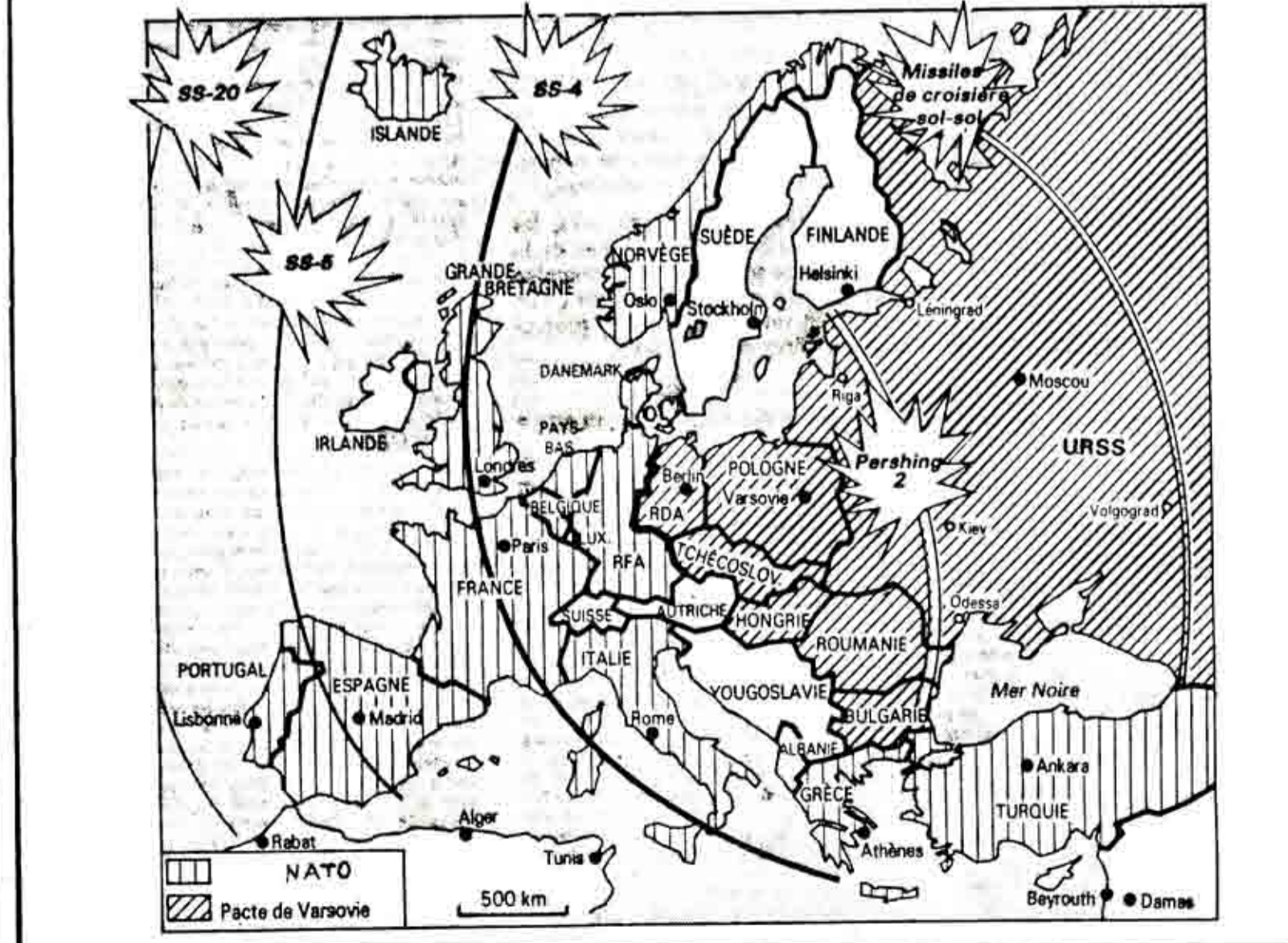
Ο Παπανδρέου έχει δεσμευθεί να μην επέμβει μετά την κρίση του Μάρτη πάνω στην υφαλοκρηπίδα του Αιγαίου. Όμως από την πίσω πόρτα προσπαθεί να περάσει το δικαίωμα του σ' αυτήν αφήνοντας τους Ρώσους να κάνουν εκεί τις δικές τους «έρευνες». Οι Ρώσοι ζητάνε άδεια από την ελληνική κυβέρνηση μόνο για να δείξουν ότι στην πραγματικότητα παίρνουν τη θέση της Ελλάδας στο ζήτημα της υφαλοκρηπίδας, ότι δηλαδή θεωρούν την αμφισβητούμενη υφαλοκρηπίδα Ελληνική.

Πρόκειται για ένα έμμεσο τρόπο κατάργησης από την πλευρά της Μόσχας του επίσης έμμεσα αποδεχτού σήμερα κι από τις δύο χώρες πρωτόκολλου της Βέρνης. Πρόκειται για μία εμπρηστική κίνηση, που δίκαια επέσυρε τις διαμαρτυρίες της Τουρκίας.

Εννοείται ότι κανένα κόμμα της αστικής τάξης στην χώρα μας δεν διαμαρτυρήθηκε γι' αυτό. Πως άλλωστε θα μπορούσε να φερθεί διαφορετικά μια αστική τάξη που η εδαφική της κυριαρχία πάνω στη χώρα της παραχωρήθηκε πάντα από τους προστατες με τον όρο αυτή να είναι ένας απλός διαχειριστής.

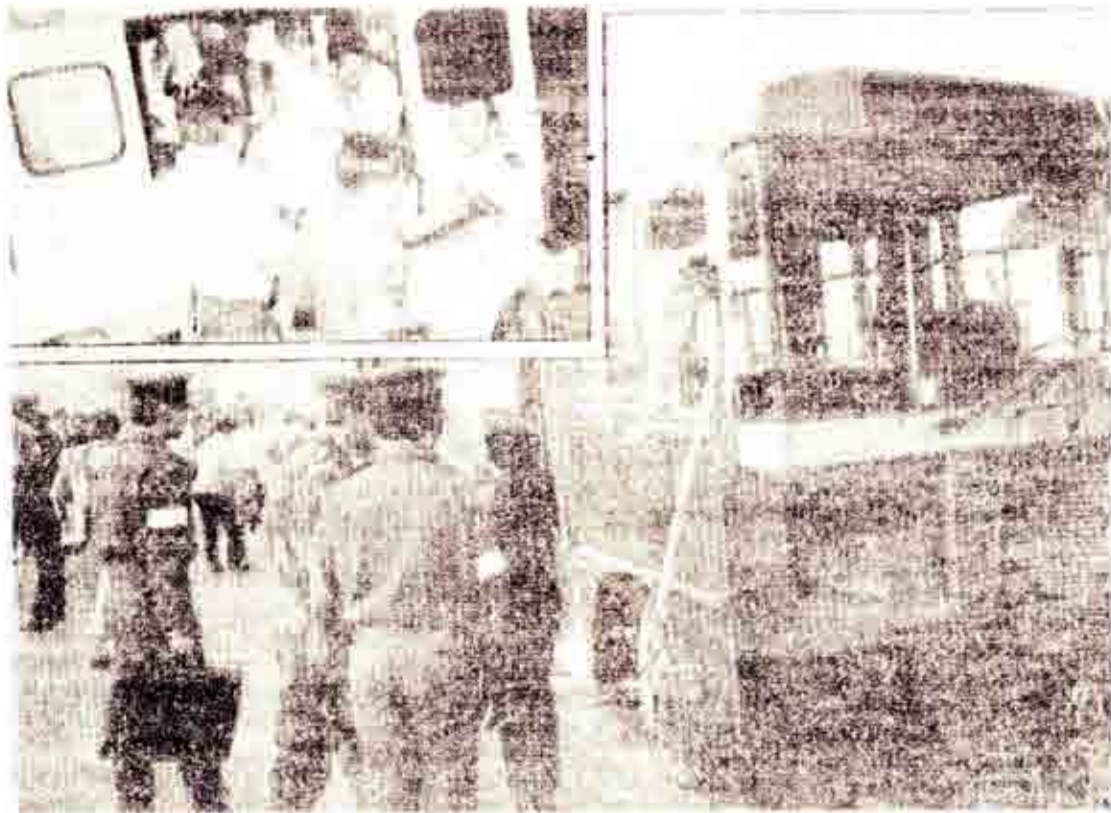
Αυτό είναι το μυστικό του Παπανδρέου αυτή είναι ζωγραφιστή η ουσία της πολιτικής του στη σημερινή εποχή: για να είναι κάτι ελληνικό πρέπει προηγουμένα να του αναγνωρισθεί η ρώσικη επικυριαρχία.

Η ακτινα δράσης των πυραύλων μέσου βελγικών

17 ΝΟΕΜΒΡΗ

Η ρώσικη εταιρεία δολοφόνων σε δράση

Η ΕΝΕΡΓΗ ΤΟΥΣ ΠΡΟΒΟΚΑΤΙΚΗ ΠΡΟΣΕΓΓΙΣΗ ΤΗΣ ΑΜΕΡΙΚΑΝΙΚΗΣ ΠΡΟΒΟΛΗΣ... Η ΠΡΩΤΗ... Η ΝΕΑ... Η ΑΜΕΡΙΚΑΝΙΚΗ ΠΡΟΒΟΛΗ ΚΑΤΣΙΑ...

ΑΜΕΡΙΚΑΝΙΚΗ ΠΡΟΒΟΛΗ ΚΑΤΣΙΑ

Αν η αναταραχή του λαοφρονήματος ήταν η πρώτη πράξη της ΕΝΕ... Η ΝΕΑ... Η ΑΜΕΡΙΚΑΝΙΚΗ ΠΡΟΒΟΛΗ ΚΑΤΣΙΑ... Τώρα όλη η προσπάθεια γίνεται για να παρήκωπη η Αμερική...

ΡΩΣΙΚΗ ΠΡΟΒΟΚΑΤΣΙΑ

Η ΠΡΩΤΗ... Η ΝΕΑ... Η ΑΜΕΡΙΚΑΝΙΚΗ ΠΡΟΒΟΛΗ ΚΑΤΣΙΑ... Η ΑΜΕΡΙΚΑΝΙΚΗ ΠΡΟΒΟΛΗ ΚΑΤΣΙΑ...

ΡΩΣΙΚΗ ΠΡΟΒΟΚΑΤΣΙΑ

Η αναταραχή του λαοφρονήματος... Η ΑΜΕΡΙΚΑΝΙΚΗ ΠΡΟΒΟΛΗ ΚΑΤΣΙΑ... Τώρα όλη η προσπάθεια γίνεται για να παρήκωπη η Αμερική...

Η ΑΜΕΡΙΚΑΝΙΚΗ ΠΡΟΒΟΛΗ ΚΑΤΣΙΑ... Η ΑΜΕΡΙΚΑΝΙΚΗ ΠΡΟΒΟΛΗ ΚΑΤΣΙΑ... Η ΑΜΕΡΙΚΑΝΙΚΗ ΠΡΟΒΟΛΗ ΚΑΤΣΙΑ...

ΤΟ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΚΟ ΚΙΝΗΜΑ ΝΑ ΤΣΑΚΙΣΕΙ ΤΗΝ ΤΡΟΜΟΚΡΑΤΙΑ ΤΗΣ 17Ν

Το Δημοκρατικό Κίνημα... Η ΑΜΕΡΙΚΑΝΙΚΗ ΠΡΟΒΟΛΗ ΚΑΤΣΙΑ... Η ΑΜΕΡΙΚΑΝΙΚΗ ΠΡΟΒΟΛΗ ΚΑΤΣΙΑ...

ΑΙΓΑΙΟ

ΡΩΣΙΑ ΚΑΙ ΨΕΥΤΟ-ΚΚΕ

Η Ρωσία... Η ΑΜΕΡΙΚΑΝΙΚΗ ΠΡΟΒΟΛΗ ΚΑΤΣΙΑ... Η ΑΜΕΡΙΚΑΝΙΚΗ ΠΡΟΒΟΛΗ ΚΑΤΣΙΑ... Η ΑΜΕΡΙΚΑΝΙΚΗ ΠΡΟΒΟΛΗ ΚΑΤΣΙΑ...

Αντίρρηση... Η ΑΜΕΡΙΚΑΝΙΚΗ ΠΡΟΒΟΛΗ ΚΑΤΣΙΑ... Η ΑΜΕΡΙΚΑΝΙΚΗ ΠΡΟΒΟΛΗ ΚΑΤΣΙΑ...

Σχέση με το ρόλο του ΗΠΑ... Η ΑΜΕΡΙΚΑΝΙΚΗ ΠΡΟΒΟΛΗ ΚΑΤΣΙΑ... Η ΑΜΕΡΙΚΑΝΙΚΗ ΠΡΟΒΟΛΗ ΚΑΤΣΙΑ...

Η ΑΜΕΡΙΚΑΝΙΚΗ ΠΡΟΒΟΛΗ ΚΑΤΣΙΑ... Η ΑΜΕΡΙΚΑΝΙΚΗ ΠΡΟΒΟΛΗ ΚΑΤΣΙΑ... Η ΑΜΕΡΙΚΑΝΙΚΗ ΠΡΟΒΟΛΗ ΚΑΤΣΙΑ...

Η ΑΜΕΡΙΚΑΝΙΚΗ ΠΡΟΒΟΛΗ ΚΑΤΣΙΑ... Η ΑΜΕΡΙΚΑΝΙΚΗ ΠΡΟΒΟΛΗ ΚΑΤΣΙΑ... Η ΑΜΕΡΙΚΑΝΙΚΗ ΠΡΟΒΟΛΗ ΚΑΤΣΙΑ...

Η ΑΜΕΡΙΚΑΝΙΚΗ ΠΡΟΒΟΛΗ ΚΑΤΣΙΑ... Η ΑΜΕΡΙΚΑΝΙΚΗ ΠΡΟΒΟΛΗ ΚΑΤΣΙΑ... Η ΑΜΕΡΙΚΑΝΙΚΗ ΠΡΟΒΟΛΗ ΚΑΤΣΙΑ...

Η ΑΜΕΡΙΚΑΝΙΚΗ ΠΡΟΒΟΛΗ ΚΑΤΣΙΑ... Η ΑΜΕΡΙΚΑΝΙΚΗ ΠΡΟΒΟΛΗ ΚΑΤΣΙΑ... Η ΑΜΕΡΙΚΑΝΙΚΗ ΠΡΟΒΟΛΗ ΚΑΤΣΙΑ...

ΜΥΣΤΙΚΗ ΔΙΠΛΩΜΑΤΙΑ ΚΑΙ ΣΩΒΙΝΙΣΜΟΣ

Είναι η μυστική διπλωματία... Η ΑΜΕΡΙΚΑΝΙΚΗ ΠΡΟΒΟΛΗ ΚΑΤΣΙΑ... Η ΑΜΕΡΙΚΑΝΙΚΗ ΠΡΟΒΟΛΗ ΚΑΤΣΙΑ...

ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΗ ΤΗΣ ΣΥΝΤΑΧΤΙΚΗΣ ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ

Φίλοι αναγνώστες... Η ΑΜΕΡΙΚΑΝΙΚΗ ΠΡΟΒΟΛΗ ΚΑΤΣΙΑ... Η ΑΜΕΡΙΚΑΝΙΚΗ ΠΡΟΒΟΛΗ ΚΑΤΣΙΑ...

ΝΕΑ ΑΝΑΤΟΛΗ ΚΥΚΛΟΦΟΡΕΙ ΚΑΘΕ ΔΕΥΤΕΡΟ ΣΑΒΒΑΤΟ ΣΤΑ ΚΕΝΤΡΙΚΑ ΠΕΡΙΠΤΕΡΑ

Η ΑΜΕΡΙΚΑΝΙΚΗ ΠΡΟΒΟΛΗ ΚΑΤΣΙΑ... Η ΑΜΕΡΙΚΑΝΙΚΗ ΠΡΟΒΟΛΗ ΚΑΤΣΙΑ... Η ΑΜΕΡΙΚΑΝΙΚΗ ΠΡΟΒΟΛΗ ΚΑΤΣΙΑ...

Η ΑΜΕΡΙΚΑΝΙΚΗ ΠΡΟΒΟΛΗ ΚΑΤΣΙΑ... Η ΑΜΕΡΙΚΑΝΙΚΗ ΠΡΟΒΟΛΗ ΚΑΤΣΙΑ... Η ΑΜΕΡΙΚΑΝΙΚΗ ΠΡΟΒΟΛΗ ΚΑΤΣΙΑ...

Η ΑΜΕΡΙΚΑΝΙΚΗ ΠΡΟΒΟΛΗ ΚΑΤΣΙΑ... Η ΑΜΕΡΙΚΑΝΙΚΗ ΠΡΟΒΟΛΗ ΚΑΤΣΙΑ... Η ΑΜΕΡΙΚΑΝΙΚΗ ΠΡΟΒΟΛΗ ΚΑΤΣΙΑ...

Η ΑΜΕΡΙΚΑΝΙΚΗ ΠΡΟΒΟΛΗ ΚΑΤΣΙΑ... Η ΑΜΕΡΙΚΑΝΙΚΗ ΠΡΟΒΟΛΗ ΚΑΤΣΙΑ... Η ΑΜΕΡΙΚΑΝΙΚΗ ΠΡΟΒΟΛΗ ΚΑΤΣΙΑ...

Η ΑΜΕΡΙΚΑΝΙΚΗ ΠΡΟΒΟΛΗ ΚΑΤΣΙΑ... Η ΑΜΕΡΙΚΑΝΙΚΗ ΠΡΟΒΟΛΗ ΚΑΤΣΙΑ... Η ΑΜΕΡΙΚΑΝΙΚΗ ΠΡΟΒΟΛΗ ΚΑΤΣΙΑ...

Η ΑΜΕΡΙΚΑΝΙΚΗ ΠΡΟΒΟΛΗ ΚΑΤΣΙΑ... Η ΑΜΕΡΙΚΑΝΙΚΗ ΠΡΟΒΟΛΗ ΚΑΤΣΙΑ... Η ΑΜΕΡΙΚΑΝΙΚΗ ΠΡΟΒΟΛΗ ΚΑΤΣΙΑ...

Η ΑΜΕΡΙΚΑΝΙΚΗ ΠΡΟΒΟΛΗ ΚΑΤΣΙΑ... Η ΑΜΕΡΙΚΑΝΙΚΗ ΠΡΟΒΟΛΗ ΚΑΤΣΙΑ... Η ΑΜΕΡΙΚΑΝΙΚΗ ΠΡΟΒΟΛΗ ΚΑΤΣΙΑ...

Η ΑΜΕΡΙΚΑΝΙΚΗ ΠΡΟΒΟΛΗ ΚΑΤΣΙΑ... Η ΑΜΕΡΙΚΑΝΙΚΗ ΠΡΟΒΟΛΗ ΚΑΤΣΙΑ... Η ΑΜΕΡΙΚΑΝΙΚΗ ΠΡΟΒΟΛΗ ΚΑΤΣΙΑ...

Η ΑΜΕΡΙΚΑΝΙΚΗ ΠΡΟΒΟΛΗ ΚΑΤΣΙΑ... Η ΑΜΕΡΙΚΑΝΙΚΗ ΠΡΟΒΟΛΗ ΚΑΤΣΙΑ... Η ΑΜΕΡΙΚΑΝΙΚΗ ΠΡΟΒΟΛΗ ΚΑΤΣΙΑ...

Η ΑΜΕΡΙΚΑΝΙΚΗ ΠΡΟΒΟΛΗ ΚΑΤΣΙΑ... Η ΑΜΕΡΙΚΑΝΙΚΗ ΠΡΟΒΟΛΗ ΚΑΤΣΙΑ... Η ΑΜΕΡΙΚΑΝΙΚΗ ΠΡΟΒΟΛΗ ΚΑΤΣΙΑ...

12ο ΣΥΝΕΔΡΙΟ

ΣΥΝΕΧΕΙΑ ΑΠΟ ΤΗ ΣΕΛ 3... Η ΑΜΕΡΙΚΑΝΙΚΗ ΠΡΟΒΟΛΗ ΚΑΤΣΙΑ... Η ΑΜΕΡΙΚΑΝΙΚΗ ΠΡΟΒΟΛΗ ΚΑΤΣΙΑ...

Και αυτό δεν είναι μια θεωρητική... Η ΑΜΕΡΙΚΑΝΙΚΗ ΠΡΟΒΟΛΗ ΚΑΤΣΙΑ... Η ΑΜΕΡΙΚΑΝΙΚΗ ΠΡΟΒΟΛΗ ΚΑΤΣΙΑ...

Η ΑΜΕΡΙΚΑΝΙΚΗ ΠΡΟΒΟΛΗ ΚΑΤΣΙΑ... Η ΑΜΕΡΙΚΑΝΙΚΗ ΠΡΟΒΟΛΗ ΚΑΤΣΙΑ... Η ΑΜΕΡΙΚΑΝΙΚΗ ΠΡΟΒΟΛΗ ΚΑΤΣΙΑ...

Η ΑΜΕΡΙΚΑΝΙΚΗ ΠΡΟΒΟΛΗ ΚΑΤΣΙΑ... Η ΑΜΕΡΙΚΑΝΙΚΗ ΠΡΟΒΟΛΗ ΚΑΤΣΙΑ... Η ΑΜΕΡΙΚΑΝΙΚΗ ΠΡΟΒΟΛΗ ΚΑΤΣΙΑ...

Η ΑΜΕΡΙΚΑΝΙΚΗ ΠΡΟΒΟΛΗ ΚΑΤΣΙΑ... Η ΑΜΕΡΙΚΑΝΙΚΗ ΠΡΟΒΟΛΗ ΚΑΤΣΙΑ... Η ΑΜΕΡΙΚΑΝΙΚΗ ΠΡΟΒΟΛΗ ΚΑΤΣΙΑ...

ΣΥΝΕΧΕΙΑ ΣΤΟ ΕΠΟΜΕΝΟ

